

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 148

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

5 iunie 2010

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 148/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 134, 22.5.2010	1
2010/C 148/02	Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii	1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2010/C 148/03	Cauza C-433/05: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handens Tingsrätt — Suedia) — Procedură penală împotriva Lars Sandström (Directivile 94/25/CE și 2003/44/CE — Apropierea legislațiilor — Ambarcațiuni de agrement — Interdicție privind utilizarea motovehiculelor nautice în afara culoarelor publice de navigație — Articolele 28 CE și 30 CE — Măsuri cu efect echivalent — Accesul pe piață — Obstacol — Protecția mediului — Proportionalitate — Directiva 98/34/CE — Articolul 8 — Modificarea legislației naționale — Obligația de notificare — Condiții)	2
---------------	--	---

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2010/C 148/04	Cauza C-73/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlène Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothee Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guiet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuren, Isabelle Compagnion/Gouvernement de la Communauté française [Cetățenia Uniunii — Articolele 18 TFUE și 21 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (1) — Liberă ședere — Principiul nediscriminării — Acces la învățământul superior — Studenți resortisanți ai unui stat membru care merg într-un alt stat membru pentru a urma acolo o formare — Limitare a înscrierilor de studenți nerezidenți la formări universitare în domeniul sănătății publice — Justificare — Proporționalitate — Risc pentru calitatea învățământului în domeniile medicale și paramedicale — Risc de penurie de absolvenți în sectoarele profesionale ale sănătății publice]	3
2010/C 148/05	Cauza C-91/08: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Frankfurt am Main — Germania) — Wall AG/Orașul Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES) (Concesionari de servicii — Procedură de atribuire — Obligația de transparență — Înlocuirea ulterioară a unui subcontractant)	4
2010/C 148/06	Cauza C-96/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Pest Megyei Bíróság — Republica Ungară) — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály (Libertatea de stabilire — Impozitare directă — Contribuție pentru formarea profesională — Baza de calcul a contribuției pe care societățile stabilite pe teritoriul național trebuie să o plătească — Luarea în considerare a costurilor salariale pentru lucrătorii angajați într-o sucursală stabilită în alt stat membru — Dublă impunere — Posibilitate de reducere a valorii brute a contribuției)	5
2010/C 148/07	Cauza C-215/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — E. Friz GmbH/Carsten von der Heyden (Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Domeniul de aplicare al Directivei 85/577/CEE — Aderare la un fond imobiliar închis constituit sub forma unei societăți de persoane — Revocare)	5
2010/C 148/08	Cauza C-485/08 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 — Claudia Gualtieri/Comisia Europeană (Recurs — Expert național detașat — Indemnizație zilnică de ședere — Principiul egalității de tratament)	6

2010/C 148/09	Cauza C-511/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (Directiva 97/7/CE — Protecția consumatorilor — Contracte încheiate la distanță — Dreptul de retractare — Costuri de expediere a mărfurilor imputate consumatorului)	6
2010/C 148/10	Cauza C-518/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de grande instance de Paris — Franța) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos/Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet (Apropierea legislațiilor — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale — Directiva 2001/84/CE — Beneficiari ai dreptului de suită după decesul autorului operei — Noțiunea „avânzi cauză” — Legislație națională care menține, pentru o perioadă de 70 de ani după anul decesului, dreptul de suită în beneficiul exclusiv al moștenitorilor autorului, cu excluderea tuturor legatarilor și a avânzilor cauză — Compatibilitate cu Directiva 2001/84)	7
2010/C 148/11	Cauzele conexe C-538/08 și C-33/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09) (A șasea directivă TVA — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Reglementare națională care exclude dreptul de deducere pentru categorii de bunuri și de servicii — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderile existente la intrarea în vigoare a celei de A șasea directive TVA — Modificare după intrarea în vigoare a acestei directive)	7
2010/C 148/12	Cauza C-542/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung (Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Egalitate de tratament — Indemnizație specială de vechime pentru profesorii universitari prevăzută de o reglementare națională a cărei incompatibilitate cu dreptul comunitar a fost constatată printr-o hotărâre a Curții — Termen de prescripție — Principiile echivalenței și efectivității)	8
2010/C 148/13	Cauza C-38/09 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) [Recurs — Control exercitat de Curte — Regulamentele (CE) nr. 2100/94 și 1239/95 — Agricultură — Protecție comunitară a soiurilor de plante — Caracterul distinctiv al soiului candidat — Notorietatea soiului — Probă — Soiul de plantă SUMCOL 01]	9
2010/C 148/14	Cauza C-64/09: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/53/CE — Articolul 5 alineatele (3) și (4), articolul 6 alineatul (3), precum și articolul 7 alineatul (1) — Transpunere neconformă]	9
2010/C 148/15	Cauza C-294/09: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/43/CE — Audit legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate — Lipsa transunerii complete în termenul prevăzut — Lipsa comunicării măsurilor de transpunere)	10

2010/C 148/16	Cauza C-80/09 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 5 februarie 2010 — Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) — Refuz de înregistrare — Marca verbală Patentconsult — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]	10
2010/C 148/17	Cauza C-282/09 P: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 18 martie 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Refuz al înregistrării — Apreciere globală în raport cu produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare — Produse și servicii care constituie grupe omogene — Recurs în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil]	11
2010/C 148/18	Cauza C-550/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 29 decembrie 2009 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/E și F	11
2010/C 148/19	Cauza C-81/10 P: Recurs introdus la 12 februarie 2010 de France Télécom SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 30 noiembrie 2009 în cauzele conexe T-427/04 și T-17/05, Republica Franceză și France Télécom/Comisia	12
2010/C 148/20	Cauza C-120/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 5 martie 2010 — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale	13
2010/C 148/21	Cauza C-123/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 8 martie 2010 — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt	14
2010/C 148/22	Cauza C-131/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 12 martie 2010 — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)	14
2010/C 148/23	Cauza C-133/10: Acțiune introdusă la 15 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	15
2010/C 148/24	Cauza C-137/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 15 martie 2010 — Comunitățile Europene/Région de Bruxelles-Capitale	15
2010/C 148/25	Cauza C-138/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 15 martie 2010 — DP Grup EOOD/Direktor na Agentsia „Mitnitsi”	16
2010/C 148/26	Cauza C-144/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 18 martie 2010 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch	17

2010/C 148/27	Cauza C-145/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 22 martie 2010 — Eva-Maria Painer/Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG	17
2010/C 148/28	Cauza C-146/10: Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria	18
2010/C 148/29	Cauza C-147/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, la 29 martie 2010 — British Sugar plc/Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs	19
2010/C 148/30	Cauza C-149/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis la 29 martie 2010 — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon	20
2010/C 148/31	Cauza C-152/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 31 martie 2010 — Unomedical A/S/Skatteministeriet	20
2010/C 148/32	Cauza C-156/10P: Recurs introdus la 6 aprilie 2010 de Karen Goncharov împotriva Hotărârii pronunțate la 21 ianuarie 2010 de către Tribunal (Camera a patra) în cauza T-34/07, Karen Goncharov/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	21
2010/C 148/33	Cauza C-161/10: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 6 aprilie 2010 — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MNG Ltd	21
2010/C 148/34	Cauza C-307/08: Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 19 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	22
2010/C 148/35	Cauza C-450/08: Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 12 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Tübingen –Germania) — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH/Notar Gerhard Schwenkel, cu participarea: Präsidentin des Landgericht Tübingen	22
2010/C 148/36	Cauza C-26/09: Ordonanța președintelui Camerei a treia a Curții din 5 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — The Motor Insurers' Bureau/Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited	22
2010/C 148/37	Cauza C-172/09: Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 10 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă	23
2010/C 148/38	Cauza C-223/09: Ordonanța președintelui Curții din 11 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă	23

2010/C 148/39	Cauza C-370/09: Ordonanța președintelui Curții din 26 februarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă	23
2010/C 148/40	Cauzele conexe C-411/09-C-420/09: Ordonanța președintelui Curții din 19 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de tribunal de grande instance de Nanterre — Franța) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucrieries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucrieries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrierie Bourdon, SAFBA, Sucrieries du Marquenterre SA/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	23

Tribunalul

2010/C 148/41	Cauza T-446/05: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Amann & Söhne și Cousin Filterie/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Noțiunea de încălcare unică — Definiția pieței — Amenzi — Plafon al amenzii — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Linii directoare privind metoda de stabilire a amenzilor”)	24
2010/C 148/42	Cauza T-448/05: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Oxley Threads/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței destinate industriei automobilelor — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Linii directoare privind metoda de stabilire a amenzilor”)	24
2010/C 148/43	Cauza T-452/05: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — BST/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Răspundere extracontractuală — Divulgare de informații cu caracter confidențial — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate”)	25
2010/C 148/44	Cauzele conexe T-456/05 și T-457/05: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Gütermann și Zwicky/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Impact concret asupra pieței — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proportionalitate — Linii directoare privind metoda de stabilire a amenzilor”)	25
2010/C 148/45	Cauza T-103/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 aprilie 2010 — Esotrade/OAPI — Segura Sánchez (YoKaNa) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative YoKaNa — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare YOKONO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)"]	26

2010/C 148/46	Cauza T-488/07: Hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2010 — Cabel Hall Citrus/OAPI — Casur (EGLÉFRUIT) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală EGLÉFRUIT — Marcă comunitară verbală anterioară UGLI și marcă națională figurativă anterioară UGLI Fruit — but the affliction is only skin deep — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (a) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2010/C 148/47	Cauza T-187/08: Hotărârea Tribunalului din 20 aprilie 2010 — Rodd & Gunn Australia/OAPI [„Marcă comunitară — Marcă comunitară figurativă ce reprezintă un câine — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de reinnoire a mărcii — Cerere de restitutio in integrum — Articolul 78 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]	27
2010/C 148/48	Cauza T-249/08: Hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Coin/OAPI — Dynamiki Zoi (Fitcoin) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Fitcoin — Mărcile naționale, internaționale și comunitare figurative anterioare coin — Motiv relativ de refuz — Public relevant — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]	27
2010/C 148/49	Hotărârea Tribunalului din 22 aprilie 2010 — Italia/Comisia (Cauzele T-274/08 și T-275/08) [„FEGA — Închiderea conturilor agențiilor de plăți ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate prin FEGA — Sume care trebuie recuperate de la Republica Italiană ca urmare a nerecuperării în termenele prevăzute — Noțiunea de consecințe financiare — Luarea în considerare a dobânzilor — Articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005”]	28
2010/C 148/50	Cauza T-361/08: Ordonanța Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Peek & Cloppenburg și van Graaf/OAPI — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Thai Silk — Marcă națională figurativă anterioară reprezentând o pasăre — Admisibilitatea acțiunii — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009)”]	28
2010/C 148/51	Cauza T-514/08: Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2010 — Laboratorios Byly/OAPI — Ginis (BILLY'S Products) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative BILLY'S Products — Mărcile comunitare verbale anterioare BYLY și byly — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]	29
2010/C 148/52	Cauza T-7/09: Hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Shunk/OAPI (Reprezentarea unei părți a unei mandrine) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare reprezentând o parte a unei mandrine cu trei renuri — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94)”]	29

2010/C 148/53	Cauza T-225/09: Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Claro/OAPI — Telefónica (Claro) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare tridimensionale Claro — Marca comunitară verbală anterioară CLARO — Inadmisibilitatea căii de atac formulate în fața camerei de recurs — Articolele 59 și 62 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenite articolele 60 și 64 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009) — Norma 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	30
2010/C 148/54	Cauzele conexe T-529/08 — T-531/08: Ordonanța Tribunalului din 13 aprilie 2010 — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Avantaje fiscale — Recuperarea ajutoarelor de stat declarate ilegale — Aplicarea regimului dobânzilor compuse — Act de confirmare — Inadmisibilitate”)	30
2010/C 148/55	Cauza T-16/09 P: Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Târdivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)	31
2010/C 148/56	Cauza T-527/09: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Ayadi/Comisia	31
2010/C 148/57	Cauza T-117/10: Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Italia/Comisia	32
2010/C 148/58	Cauza T-122/10: Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — USFSPEI și alții/Consiliul	33
2010/C 148/59	Cauza T-125/10: Acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Amecke Fruchtsaft/OAPI — Uhse (69 Sex up)	34
2010/C 148/60	Cauza T-131/10: Acțiune introdusă la 22 martie 2010 — Saupiquet/Comisia Europeană	34
2010/C 148/61	Cauza T-132/10: Acțiune introdusă la 22 martie 2010 — La Communauté de communes de Lacq/Comisia	35
2010/C 148/62	Cauza T-134/10: Acțiune introdusă la 19 martie 2010 — FESI/Consiliul	36
2010/C 148/63	Cauza T-136/10: Acțiune introdusă la 16 martie 2010 — M/EMEA	37
2010/C 148/64	Cauza T-137/10: Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — CBI/Comisia	38
2010/C 148/65	Cauza T-139/10: Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Milux Holding SA/OAPI (REFLUXCONTROL)	39
2010/C 148/66	Cauza T-140/10: Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Hans Günter Söns/OAPI — Settimio (GREAT CHINA WALL)	39

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2010/C 148/67	Cauza T-145/10: Acțiune introdusă la 24 martie 2010 — Solae/OAPI — Délitaste (alpha taste)	40
2010/C 148/68	Cauza T-147/10: Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — Meda Pharma/OAPI — Nycomed (ALLERNIL)	40
2010/C 148/69	Cauza T-148/10: Acțiune introdusă la 25 martie 2010 — Hynix Semiconductor/Comisia	41
2010/C 148/70	Cauza T-149/10: Acțiune introdusă la 25 martie 2010 — Hynix Semiconductor/Comisia	42
2010/C 148/71	Cauza T-150/10: Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Telefónica O2 Germany/OAPI-Loopia (LOOPIA)	43
2010/C 148/72	Cauza T-151/10: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten/Comisia	43
2010/C 148/73	Cauza T-152/10: Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Azzedine Alaïa (ALIA)	44
2010/C 148/74	Cauza T-153/10: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Schneider España de Informática/Comisia	45
2010/C 148/75	Cauza T-156/10: Acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España și CEPES/Comisia	46
2010/C 148/76	Cauza T-157/10: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2010 — Barrilla/OAPI — Brauerei Schlösser (ALIXIR)	47
2010/C 148/77	Cauza T-161/10: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2010 — Longevity Health Products/OAPI — Tecnofar (E-PLEX)	47
2010/C 148/78	Cauza T-165/10: Acțiune introdusă la 12 aprilie 2010 — Grupo Osborne/OAPI — Confecciones Sanfertús (TORO)	48
2010/C 148/79	Cauza T-169/10: Acțiune introdusă la 14 aprilie 2010 — Grupo Osborne/OAPI — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)	49
2010/C 148/80	Cauza T-171/10: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2010 — Slovak Telekom/Comisia	49
2010/C 148/81	Cauza T-279/07: Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Franța/Comisia	50

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2010/C 148/82	Cauza T-289/07: Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Caisse Nationale des Caisses d'Épargne et de Prévoyance/Comisia	50
2010/C 148/83	Cauza T-345/07: Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Banque Postale/Comisia	51
2010/C 148/84	Cauza T-431/08: Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi/OAPI — Denim (VIGOSS)	51
2010/C 148/85	Cauza T-527/08: Ordonanța Tribunalului din 26 martie 2010 — Comisia/TMT Pragma	51
2010/C 148/86	Cauza T-533/08: Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2010 — Telekomunikacja Polska/Comisia	51
2010/C 148/87	Cauza T-45/09: Ordonanța Tribunalului din 22 martie 2010 — Al Barakaat International Foundation/Comisia	51
2010/C 148/88	Cauza T-256/09: Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Aecops/Comisia	51
2010/C 148/89	Cauza T-257/09: Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Aecops/Comisia	51
2010/C 148/90	Cauza T-26/10: Ordonanța Tribunalului din 15 aprilie 2010 — Alibaba Group/OAPI — allpay.net (ALIPAY)	51

Tribunalul Funcției Publice

2010/C 148/91	Cauza F-2/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — Matos Martins/Comisia (Funcție publică — Agenți contractuali — Apel pentru manifestarea interesului — Procedură de selecție — Teste de preselecție — Acces la documente)	52
2010/C 148/92	Cauza F-104/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — Angelidis/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Post vacant — Executarea unei hotărâri de anulare a deciziei de numire — Nou anunț pentru ocuparea unui post vacant — Încredere legitimă — Principiul vocației la carieră a funcționarilor — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligație de sollicitudine — Eroare vădită de apreciere — Abuz de putere)	52
2010/C 148/93	Cauza F 4/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — de Britto Patricio-Dias/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Repartizare — Schimbare a repartizării — Interesul serviciului — Corespondență între grad și post — Dreptul la apărare — Motivare)	53

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 148/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

JO C 134, 22.5.2010

Publicații anterioare

JO C 113, 1.5.2010

JO C 100, 17.4.2010

JO C 80, 27.3.2010

JO C 63, 13.3.2010

JO C 51, 27.2.2010

JO C 37, 13.2.2010

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea
măsurilor provizorii**

(2010/C 148/02)

La 12 mai 2010, Tribunalul a decis, în conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, să îl desemneze pe domnul judecător Papasavvas pentru a-l înlocui pe președintele Tribunalului, în caz de împiedicare sau de absență a acestuia, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2010 și 31 august 2010.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Handens Tingsrätt — Suedia) — Procedură penală împotriva Lars Sandström

(Cauza C-433/05) ⁽¹⁾

(Directivile 94/25/CE și 2003/44/CE — Apropierea legislațiilor — Ambarcațiunile de agrement — Interdicție privind utilizarea motovehiculelor nautice în afara culoarelor publice de navigație — Articolele 28 CE și 30 CE — Măsuri cu efect echivalent — Accesul pe piață — Obstacol — Protecția mediului — Proporționalitate — Directiva 98/34/CE — Articolul 8 — Modificarea legislației naționale — Obligația de notificare — Condiții)

(2010/C 148/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Handens Tingsrätt

Partea din acțiunea principală

Lars Sandström

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Handens tingsrätt — Interpretarea articolelor 28 CE și 30 CE și a Directivei 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement (JO L 214, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 40, p. 105) — Interdicție privind utilizarea motovehiculelor nautice în afara culoarelor publice de navigație

Dispozitivul

1. Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement, astfel cum a fost modificată prin Directiva

2003/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003, nu se opune unei reglementări naționale care, din motive de protecție a mediului, interzice utilizarea de motovehicule nautice în afara culoarelor desemnate.

2. Articolele 34 TFUE și 36 TFUE nu se opun unei asemenea reglementări naționale, cu condiția ca:

— autoritățile naționale competente să fie obligate să adopte măsurile de punere în aplicare prevăzute pentru a desemna zone din afara culoarelor publice de navigație în care pot fi utilizate motovehiculele nautice;

— aceste autorități să fi exercitat efectiv competența care le-a fost atribuită în această privință și să fi desemnat zonele care îndeplinesc condițiile prevăzute de reglementarea națională și

— astfel de măsuri să fi fost adoptate într-un termen rezonabil după intrarea în vigoare a acestei reglementări.

Instanței de trimitere îi revine obligația să verifice dacă aceste condiții sunt îndeplinite în cauza principală.

3. Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice trebuie interpretat în sensul că o modificare adusă unui proiect de reglementare tehnică notificat deja Comisiei Europene în conformitate cu primul paragraf al acestei dispoziții și care, în raport cu proiectul notificat, nu presupune decât o simplificare a condițiilor de utilizare a produsului respectiv și care, prin urmare, reduce eventualul impact al reglementării tehnice asupra schimburilor comerciale nu constituie o schimbare semnificativă a proiectului în sensul celui de al treilea paragraf al dispoziției menționate și nu trebuie să facă obiectul unei notificări prealabile către Comisie. În lipsa unei astfel de obligații de notificare prealabilă, necomunicarea către Comisie

a unei modificări nesemnificative a unei reglementări tehnice înainte de adoptarea acesteia nu afectează aplicabilitatea reglementării respective.

(¹) JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlène Meurou, David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothée Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guiet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuuren, Isabelle Compagnion/Gouvernement de la Communauté française

(Cauza C-73/08) (¹)

[Cetățenia Uniunii — Articolele 18 TFUE și 21 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Articolul 24 alineatul (1) — Liberă ședere — Principiul nediscriminării — Acces la învățământul superior — Studenți resortisanți ai unui stat membru care merg într-un alt stat membru pentru a urma acolo o formare — Limitare a înscrierilor de studenți nerezidenți la formări universitare în domeniul sănătății publice — Justificare — Proporționalitate — Risc pentru calitatea învățământului în domeniile medicale și paramedicale — Risc de penurie de absolvenți în sectoarele profesionale ale sănătății publice]

(2010/C 148/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Nicolas Bressol, Anthony Wolf, Cédric Helie, Valérie Jabot, Claude Keusterickx, Denis Wilmet, Charlène Meurou,

David Bacquart, Ayhar Gabriel Arslan, Yves Busegnies, Serge Clement, Sabine Gelaes, Etienne Dubuisson, Caroline Kinet, Dominique Peeters, Robert Lontie, Yannick Homerin, Isabelle Pochet, Walid Salem, Karin Van Loon, Olivier Leduc, Annick Van Wallendael, Dorothée Van Eecke, Olivier Ducruet, Céline Hinck, Nicole Arpigny, Eric De Gunsch, Thibaut De Mesmaeker, Mikel Ezquer, Constantino Balestra, Philippe Delince, Madeleine Merche, Jean-Pierre Saliez, Véronique de Mahieu, Muriel Alard, Danielle Collard, Pierre Castelein, Dominique De Crits, André Antoine, Christine Antierens, Brigitte Debert, Véronique Leloux, Patrick Parmentier, M. Simon, Céline Chaverot, Marine Guiet, Floriane Poirson, Laura Soumagne, Elodie Hamon, Benjamin Lombardet, Julie Mingant, Anne Simon, Anaïs Serrate, Sandrine Jadaud, Patricia Barbier, Laurence Coulon, Renée Hollestelle, Jacqueline Ghion, Pascale Schmitz, Sophie Thirion, Céline Vandeuuren, Isabelle Compagnion

Părât: Gouvernement de la Communauté française

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour constitutionnelle (fostă Cour d'arbitrage) Belgia — Interpretarea articolului 12 primul paragraf CE și a articolului 18 alineatul (1) CE coroborate cu articolele 149 CE și 150 CE — Limitare a înscrierilor de studenți nerezidenți la formări oferite de universități și școli superioare în domeniul sănătății publice — Principiul nediscriminării — Justificare și proporționalitate a măsurilor restrictive — Menținerea unui acces larg și democratic la învățământul superior de calitate pentru populația statului membru în cauză — Risc de penurie de absolvenți în sectoarele profesionale respective, care pune în pericol sănătatea publică

Dispozitivul

1. Articolele 18 TFUE și 21 TFUE se opun unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care limitează numărul studenților care nu sunt considerați rezidenți în Belgia și care se pot înscrie pentru prima dată la profiluri medicale și paramedicale din cadrul unor instituții de învățământ superior, cu excepția cazului în care instanța de trimitere, după aprecierea tuturor elementelor relevante prezentate de autoritățile competente, constată că reglementarea menționată se dovedește justificată în raport cu obiectivul de protecție a sănătății publice.
2. Autoritățile competente nu se pot prevala de articolul 13 paragraful 2 litera c) din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, adoptat de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 16 decembrie 1966, în situația în care instanța de trimitere constată că Decretul din 16 iunie 2006 al Comunității Franceze de stabilire a numărului de studenți la anumite profiluri ale ciclului I de studii din învățământul superior nu este compatibil cu articolele 18 TFUE și 21 TFUE.

(¹) JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Frankfurt am Main — Germania) — Wall AG/Orașul Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

(Cauza C-91/08) ⁽¹⁾

(Concesionări de servicii — Procedură de atribuire — Obligația de transparență — Înlocuirea ulterioară a unui subcontractant)

(2010/C 148/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Wall AG

Pârâți: Orașul Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

Cu participarea: Deutsche Städte Medien (DSM) GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landgericht Frankfurt am Main (Germania) — Interpretarea articolelor 12, 43, 49 și a articolului 86 alineatul (1) din Tratatul CE, a principiului transparenței, a principiului egalității și a principiului nediscriminării, precum și a articolului 2 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) din Directiva 80/723/CEE a Comisiei din 25 iunie 1980 privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice (JO L 195, p. 35), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/52/CE a Comisiei din 26 iulie 2000 de modificare a Directivei 80/723/CEE privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice (JO L 193, p. 75) și a articolului 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116) — Atribuirea concesionărilor de servicii — Noțiunea de întreprindere publică — Consecințele pentru executarea contractului ale nerespectării obligației de transparență în cazul unei schimbări ulterioare a subcontractantului

Dispozitivul

1. Atunci când modificările aduse dispozițiilor unui contract de concesionare de servicii prezintă caracteristici diferite în mod substanțial de cele care au justificat atribuirea contractului inițial de concesionare și, în consecință, sunt de natură să demonstreze voința

părților de a renegocia clauzele esențiale ale acestui contract, trebuie să se asigure, în conformitate cu ordinea juridică internă a statului membru în cauză, toate măsurile necesare în vederea restabilirii transparenței în cadrul procedurii, inclusiv o nouă procedură de atribuire. Dacă este cazul, noua procedură de atribuire trebuie organizată potrivit unor modalități adaptate specificităților concesionării de servicii în cauză și trebuie să permită unei întreprinderi situate pe teritoriul unui alt stat membru să aibă acces la informații adecvate referitoare la concesionarea menționată înainte ca aceasta să fie atribuită.

2. Atunci când o întreprindere concesionară încheie un contract referitor la servicii care fac parte din domeniul concesionării care a fost însărcinată de către o colectivitate teritorială, obligația de transparență care decurge din articolele 43 CE și 49 CE, precum și din principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate nu se aplică dacă această întreprindere:

— a fost creată de această colectivitate teritorială în scopul eliminării deșeurilor și curățării străzilor, dar este de asemenea activă pe piață;

— aparține colectivității teritoriale menționate în proporție de 51 %, dar deciziile asociațiilor nu pot fi luate decât cu o majoritate de trei pătrimi din voturile adunării generale a acestei întreprinderi;

— are numai un sfert din membrii consiliului de supraveghere, inclusiv președintele acestuia, numit de însăși această colectivitate teritorială și

— obține mai mult de jumătate din cifra sa de afaceri din contracte sinalagmatice referitoare la eliminarea deșeurilor și curățarea străzilor pe teritoriul colectivității teritoriale menționate, colectivitate care se refinanțează pentru aceasta prin intermediul impozitelor locale plătite de cetățenii săi.

3. Principiile egalității de tratament și nediscriminării pe motiv de cetățenie sau naționalitate, consacrate de articolele 43 CE și 49 CE, precum și obligația de transparență care decurge din acestea nu impun autorităților naționale să rezilieze un contract și nici instanțelor naționale să acorde în fiecare caz dreptul de a obține în justiție încetarea unei încălcări pretinse a acestei obligații cu ocazia atribuirii de concesionări de servicii. Revine ordinii juridice interne sarcina să reglementeze căile procesuale destinate să asigure protecția drepturilor conferite justițiabililor de această obligație, astfel încât aceste căi să nu fie mai puțin favorabile decât căile procesuale similare de natură internă și nici să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea acestor drepturi. Obligația

de transparență decurge în mod direct din articolele 43 CE și 49 CE, care au un efect direct în ordinile juridice interne ale statelor membre și prevalează față de orice dispoziție contrară a sistemelor de drept naționale.

(¹) JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Pest Megyei Bíróság — Republica Ungară) — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Cauza C-96/08) (¹)

(Libertatea de stabilire — Impozitare directă — Contribuție pentru formarea profesională — Baza de calcul a contribuției pe care societățile stabilite pe teritoriul național trebuie să o plătească — Luarea în considerare a costurilor salariale pentru lucrătorii angajați într-o sucursală stabilită în alt stat membru — Dublă impunere — Posibilitate de reducere a valorii brute a contribuției)

(2010/C 148/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pest Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft.

Pârâtă: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Pest Megyei Bíróság — Interpretarea articolului 43 CE și a articolului 48 CE — Reglementare națională care prevede luarea în considerare, în vederea stabilirii bazei de contribuție pentru formarea profesională a unei întreprinderi stabilite pe teritoriul național, a costurilor cu salariile ale lucrătorilor încadrați în muncă la o sucursală stabilită într-un alt stat membru, chiar dacă întreprinderea în cauză este obligată să suporte o sarcină echivalentă, ca urmare a încadrării lucrătorilor respectivi în acest alt stat membru

Dispozitivul

Articolele 43 CE și 48 CE se opun unei reglementări a unui stat membru potrivit căreia o întreprindere cu sediul în acest stat este obligată să plătească o contribuție precum contribuția pentru formarea profesională, a cărei valoare se calculează pe baza costurilor sale salariale, inclusiv a costurilor aferente unei sucursale a acestei întreprinderi situate în alt stat membru, dacă o astfel de întreprindere este împiedicată în practică să beneficieze, în privința unei astfel de sucursale, de posibilitățile prevăzute de această reglementare de reducere a contribuției menționate sau să aibă acces la aceste posibilități.

(¹) JO C 142, 7.6.2008

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — E. Friz GmbH/Carsten von der Heyden

(Cauza C-215/08) (¹)

(Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Domeniul de aplicare al Directivei 85/577/CEE — Aderare la un fond imobiliar închis constituit sub forma unei societăți de persoane — Revocare)

(2010/C 148/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: E. Friz GmbH

Pârât: Carsten von der Heyden

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 5 alineatul (2) din Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (JO L 372, p. 31, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 188) — Domeniu de aplicare — Aderarea unui consumator la un fond imobiliar închis sub forma unei societăți de persoane, având ca obiect în special plasamentul de capital — Efectele juridice ale revocării

Dispozitivul

1. *Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale se aplică în ceea ce privește un contract, încheiat în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, ce are ca obiect aderarea unui consumator la un fond imobiliar închis constituit sub forma unei societăți de persoane în cazul în care scopul prioritar al unei astfel de aderări nu este de a deveni membru al societății în cauză, ci de a realiza un plasament de capital.*
2. *Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 85/577 nu se opune, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, unei norme naționale potrivit căreia, în cazul revocării actului de aderare la un fond imobiliar închis constituit sub forma unei societăți de persoane, aderare efectuată în urma unei operațiuni realizate cu ocazia unei vizite nesolicitate la domiciliu, consumatorul are un drept de creanță împotriva acestei societăți asupra soldului lichidării calculat în funcție de valoarea participării sale la data retragerii sale din acest fond și poate, astfel, obține eventual restituirea unei sume inferioare aportului său sau poate fi obligat să participe la pierderile fondului respectiv.*

(¹) JO C 209, 15.08.2008

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 — Claudia Gualtieri/Comisia Europeană

(Cauza C-485/08 P) (¹)

(Recurs — Expert național detașat — Indemnizație zilnică de sedere — Principiul egalității de tratament)

(2010/C 148/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Claudia Gualtieri (reprezentanți: P. Gualtieri și M. Gualtieri, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentant: J. Currall, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 10 septembrie 2008, Gualtieri/Comisia (T-284/06), prin care Tribunalul a respins

cererea de anulare a Deciziei Comisiei din 30 ianuarie 2006 prin care a fost respinsă solicitarea reclamantei de adaptare, în urma divorțului acesteia, a cuantumului indemnizațiilor primite în temeiul articolului 17 din Decizia C(2002) 1559 a Comisiei din 30 aprilie 2002 privind regimul aplicabil experților naționali detașați, cu modificările ulterioare

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. O obligă pe doamna Gualtieri la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 7.2.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH/Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

(Cauza C-511/08) (¹)

(Directiva 97/7/CE — Protecția consumatorilor — Contracte încheiate la distanță — Dreptul de retractare — Costuri de expediere a mărfurilor imputate consumatorului)

(2010/C 148/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Handelsgesellschaft Heinrich Heine GmbH

Pârâtă: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) a doua teză și alineatul (2) din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță (JO L 144, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 160) — Legislație națională care permite suportarea de către consumator a cheltuielilor de expediere a mărfurilor în cazul retractării

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf a doua teză și alineatul (2) din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță trebuie să fie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care permite furnizorului, într-un contract încheiat la distanță, să impute consumatorului costurile de expediere a mărfurilor, în cazul în care acesta din urmă își exercită dreptul de retractare.

(¹) JO C 32, 7.2.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de grande instance de Paris — Franța) — Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos/Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

(Cauza C-518/08) (¹)

(Apropierea legislațiilor — Proprietate intelectuală — Drept de autor și drepturi conexe — Drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale — Directiva 2001/84/CE — Beneficiari ai dreptului de suită după decesul autorului operei — Noțiunea „avânzi cauză” — Legislație națională care menține, pentru o perioadă de 70 de ani după anul decesului, dreptul de suită în beneficiul exclusiv al moștenitorilor autorului, cu excluderea tuturor legatarilor și a avânzilor cauză — Compatibilitate cu Directiva 2001/84)

(2010/C 148/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Fundación Gala-Salvador Dalí, Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos

Pârți: Société Auteurs dans les arts graphiques et plastiques, Juan-Leonardo Bonet Domenech, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet, Mónica Busquets Bonet

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de grande instance de Paris — Interpretarea articolului 6 și a articolului 8 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale (JO L 272, p. 32, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 240) — Beneficiarii dreptului de suită după decesul autorului operei — Compatibilitate cu Directiva 2001/84/CE a unei legislații naționale care menține pe o perioadă de 70 de ani dreptul de suită în beneficiul moștenitorilor autorului, cu excluderea legatarilor și a avânzilor-cauză

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții de drept intern, precum cea în cauză în acțiunea principală, ce rezervă beneficiul dreptului de suită numai moștenitorilor legali ai artistului, cu excluderea legatarilor testamentari. În consecință, revine instanței de trimitere, în vederea aplicării dispoziției naționale prin care se transpune articolul 6 alineatul (1), obligația de a ține seama în mod corect de toate normele pertinente care vizează soluționarea conflictelor de legi în materia devoluțiunii succesoriale a dreptului de suită.

(¹) JO C 32, 7.2.2009.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam — Țările de Jos) — X Holding B.V./Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Oracle Nederland BV/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

(Cauzele conexate C-538/08 și C-33/09) (¹)

(A șasea directivă TVA — Drept de deducere a taxei achitate în amonte — Reglementare națională care exclude dreptul de deducere pentru categorii de bunuri și de servicii — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderile existente la intrarea în vigoare a celei de A șasea directive TVA — Modificare după intrarea în vigoare a acestei directive)

(2010/C 148/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden, Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Pârâți: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea articolului 11 alineatul (4) din A doua directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Structura și normele de aplicare ale sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată (JO 71, p. 1303), a articolului 6 alineatul (2) și a articolului 17 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Excluderea dreptului de deducere — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderile existente la intrarea în vigoare a Celei de a șasea directive — Reglementarea anterioară Celei de a șasea directive care prevedea excluderea dreptului de deducere pentru categorii de bunuri și de servicii prevăzute pentru utilizarea în cadrul transportului privat — Definiția categoriilor menționate

Dispozitivul

1. Articolul 11 alineatul (4) din A doua directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structura și modalitățile de aplicare ale sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări fiscale a unui stat membru care exclude deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă categoriilor de cheltuieli privind, pe de o parte, furnizarea unui „mijloc de transport individual”, de „hrană”, de „băuturi”, de „locuințe”, precum și „oferirea de activități de divertisment” membrilor personalului persoanei impozabile și, pe de altă parte, acordarea de „cadouri de afaceri” sau de „alte gratificații”.

2. Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, adoptate înainte de intrarea în vigoare a acestei directive, care prevede că o persoană impozabilă nu poate deduce integral taxa

pe valoarea adăugată plătită în momentul achiziționării anumitor bunuri și servicii care sunt utilizate parțial în scopuri private și parțial în scopuri profesionale de către personal, ci îl poate deduce numai până la concurența taxei pe valoarea adăugată aferente utilizării în scopuri profesionale.

3. Articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru, după intrarea în vigoare a directivei menționate, să modifice o excludere a dreptului de deducere, modificare destinată, în principiu, restrângerii domeniului de aplicare al acesteia, fiind însă posibil ca, într-un caz individual și pentru un anumit exercițiu fiscal, domeniul de aplicare al acestei excluderi să fie extins, având în vedere caracterul forțat al regimului modificat.

(¹) JO C 55, 7.3.2009
JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 aprilie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Friedrich G. Barth/Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Cauza C-542/08) (¹)

(Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Egalitate de tratament — Indemnizație specială de vechime pentru profesorii universitari prevăzută de o reglementare națională a cărei incompatibilitate cu dreptul comunitar a fost constatată printr-o hotărâre a Curții — Termen de prescripție — Principiile echivalenței și efectivității)

(2010/C 148/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Friedrich G. Barth

Pârâtă: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 39 CE și a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1. p. 11) — Reglementare națională care prevede o indemnizație specială de vechime pentru cadrele didactice universitare și a cărei incompatibilitate cu dreptul comunitar, în versiunea anterioară, a fost constatată prin Hotărârea Curții din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01) — Reglementare modificată care, prin faptul că prevede suspendarea termenului de prescripție stabilit pentru solicitarea indemnizației în cauză numai de la data hotărârii menționate a Curții, dezavantajează cadrele didactice cărora nu li s-a acordat această indemnizație din cauza reglementării anterioare incompatibile cu dreptul comunitar

Dispozitivul

Dreptul Uniunii nu se opune unei reglementări precum cea din acțiunea principală, care supune unui termen de prescripție de trei ani cererile de plată a indemnizațiilor speciale de vechime de care a fost privat un lucrător care și-a exercitat dreptul la liberă circulație, anterior pronunțării Hotărârii din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01), din cauza aplicării unei reglementări interne incompatibile cu dreptul comunitar.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — Ralf Schröder/Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

(Cauza C-38/09 P) (¹)

[Recurs — Control exercitat de Curte — Regulamentele (CE) nr. 2100/94 și 1239/95 — Agricultură — Protecție comunitară a soiurilor de plante — Caracterul distinctiv al soiului candidat — Notorietatea soiului — Probă — Soiul de plantă SUMCOL 01]

(2010/C 148/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Ralf Schröder (reprezentant: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) (reprezitanți: M. Ekvad, B. Kiewiet, agents, A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 19 noiembrie 2008, Schröder/OCSP (T-187/06), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare introdusă împotriva Deciziei camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) din 2 mai 2006 de respingere a cererii de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru soiul de plantă „SUMCOL 01” — Caracterul distinctiv al soiului candidat — Elemente care pot fi luate în considerare pentru stabilirea notorietății unui soi — Aprecieri eronate a faptelor — Încălcarea dreptului de a fi ascultat în justiție

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Schröder la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 4.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Republica Franceză

(Cauza C-64/09) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/53/CE — Articolul 5 alineatele (3) și (4), articolul 6 alineatul (3), precum și articolul 7 alineatul (1) — Transpunere neconformă]

(2010/C 148/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: P. Oliver și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezitanți: G. de Bergues și A. Adam, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a transpune corect și complet articolul 2 (punctul 13), articolul 4 [alineatul (2) litera (a)], articolul 5 [alineatele (3) și (4)], articolul 6 [alineatul (3)], articolul 7 [alineatul (1)] și articolul 8 [alineatul (3)] din Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, p. 34, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 142) — Noțiunea „informații referitoare la dezmembrarea” vehiculelor scoase din uz și noțiunea „demontare” cu ocazia tratării — Obligația constructorilor de vehicule și a producătorilor de componente de a furniza informații privind demontarea fiecărui tip de vehicul nou introdus pe piață, sub formă de manuale sau prin intermediul mediilor electronice

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și normelor administrative necesare pentru a transpune în mod corect și complet articolul 2 punctul 13, articolul 4 alineatul (2) litera (a), articolul 5 alineatele (3) și (4), în măsura în care, referitor la acest ultim alineat, operatorii care au acceptat preluarea unui vehicul scos din uz în vederea distrugerii sunt excluși din sistemul de compensare a costurilor de tratare, articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
3. Comisia Europeană și Republica Franceză suportă, fiecare în parte, propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 15 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-294/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/43/CE — Audit legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate — Lipsa transpunerii complete în termenul prevăzut — Lipsa comunicării măsurilor de transpunere)

(2010/C 148/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: G. Braun și A.-A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentant: D. O'Hagan, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea sau necomunicarea, în termenul prevăzut, a măsurilor necesare pentru a se conforma Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, p. 87, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 122)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului și, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat Comisiei Comunităților Europene dispozițiile de drept intern care sunt prezumate să contribuie la asigurarea acestei conformități, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 53 din directiva menționată.
2. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 220, 12.9.2009.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 5 februarie 2010 — Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-80/09 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) — Refuz de înregistrare — Marca verbală Patentconsult — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat]

(2010/C 148/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurenți: Volker Mergel, Klaus Kampfenkel, Burkart Bill, Andreas Herden (reprezentant: G.P. Friderichs, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 16 decembrie 2008, Mergel și alții/OAPI (T-335/07), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 iunie 2007 de respingere a căii de atac împotriva deciziei examinatorului de refuz al înregistrării mărcii verbale comunitare „Patentconsult” pentru produse și servicii din clasele 35, 41 și 42 — Caracter distinctiv al unei mărci compuse exclusiv din semne sau din indicații care pot servi la desemnarea caracteristicilor produselor sau ale serviciilor în cauză

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Îi obligă pe domnii Mergel, Kampfenkel, Bill et Herden la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 90, 18.4.2009.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 18 martie 2010 — Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-282/09 P) (¹)

[Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Refuz al înregistrării — Apreciere globală în raport cu produsele și serviciile vizate în cererea de înregistrare — Produse și servicii care constituie grupe omogene — Recurs în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil]

(2010/C 148/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) (reprezentanți: P. Greffe și L. Paudrat, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 20 mai 2009, CFCMCEE/OAPI (P@YWEB CARD) (cauzele conexe T-405/07 și T-406/07), prin care au fost respinse acțiunile formulate de reclamantă împotriva Deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 iulie 2007 și din 12 septembrie 2007 de respingere a recursurilor formulate împotriva refuzului examinatorului de a înregistra ca mărci semnele verbale PAYWEB CARD și P@YWEB CARD pentru produse și servicii din clasele 9, 36 și 38 în sensul Aranjamentului de la Nisa din 15 iunie 1957 privind clasificarea internațională a produselor și a serviciilor în vederea înregistrării mărcilor — Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 73 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994 L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146) — Necesitatea unei examinări separate a fiecăruia dintre motivele de refuz al înregistrării enunțate la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat — Cerința unei motivări a refuzului înregistrării în raport cu fiecare dintre produsele și serviciile avute în vedere în cererea de înregistrare — Produse și servicii care constituie grupuri omogene

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Obligă Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 233, 26.09.2009.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 29 decembrie 2009 — Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof/E și F

(Cauza C-550/09)

(2010/C 148/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Părți: E, F

Întrebările preliminare

1. Ținând seama, dacă este cazul, de procedura modificată în urma Deciziei Consiliului Uniunii Europene din 28 iunie 2007 (2007/445/CE) ⁽¹⁾, includerea pe o listă în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 ⁽²⁾ a unei organizații care nu a introdus acțiune împotriva deciziilor care o privesc, trebuie considerată valabilă de la bun început chiar și atunci când includerea s-a realizat cu încălcarea unor garanții procedurale elementare?
2. Articolele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 trebuie interpretate în sensul că punerea de fonduri, de active financiare și de resurse economice la dispoziția unei persoane juridice, a unui grup sau a unei entități incluse în lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din regulament, colaborarea la astfel de donații ori participarea la activități al căror scop este eludarea articolului 2 din regulament poate exista chiar și atunci când însăși persoana donatoare este membră a acestei persoane juridice, a acestui grup sau a acestei entități?
3. Articolele 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 trebuie interpretate în sensul că punerea de fonduri, de active financiare și de resurse economice la dispoziția unei persoane juridice, a unui grup sau a unei entități incluse în lista prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din regulament, colaborarea la astfel de donații ori participarea la activități al căror scop este eludarea articolului 2 din regulament poate exista chiar și atunci când activul care se donează este deja accesibil (în sens larg) persoanei juridice, grupului sau entității?

⁽¹⁾ 2007/445/CE: Decizia Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE (JO L 169, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 169).

Recurs introdus la 12 februarie 2010 de France Télécom SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 30 noiembrie 2009 în cauzele conexate T-427/04 și T-17/05, Republica Franceză și France Télécom/Comisia

(Cauza C-81/10 P)

(2010/C 148/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: France Télécom SA (reprezenți: S. Hautbourg, L. Olza Moreno, L. Godfroid și M. van der Woude, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia europeană, Republica Franceză

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate,
- soluționarea definitivă a litigiului conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție și admiterea concluziilor prezentate de France Télécom în primă instanță;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă cinci motive în susținerea recursului său.

Prin intermediul primului motiv, France Télécom susține că Tribunalul a încălcat noțiunea de ajutor de stat atunci când a acceptat o astfel de calificare în speță, în condițiile în care acesta recunoaște de altfel că existența (sau inexistența) unui eventual avantaj nu depindea în speță de caracteristicile specifice regimului în cauză, ci de factori externi regimului însuși, ale căror efecte nu au putut fi constatate decât *ex post*. Astfel, Tribunalul ar fi încălcat natura însăși a sistemului de control prealabil al ajutoarelor de stat prevăzut la articolele 107 TFUE și 108 TFUE, un sistem *ex ante* întemeiat pe o analiză obiectivă a caracteristicilor schemelor pe baza unei notificări prealabile a autorităților naționale.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta invocă faptul că Tribunalul a încălcat noțiunea de avantaj în măsura în care ar fi refuzat să efectueze o analiză globală a ansamblului dispozițiilor prevăzute de regimul fiscal derogatoriu. Instituit prin Legea nr. 90-568, acest regim prevedea astfel două modalități de impozitare specifice, una constând într-o „taxă forfetară”, în perioada 1991-1993, care ar fi avut ca rezultat o supraimpozitare a reclamantei în raport cu dreptul comun, și a doua de drept comun, în perioada 1994-2002, care ar fi avut un efect fiscal favorabil pentru aceasta din urmă. Prin refuzul de a compara cu dreptul comun efectele regimului fiscal derogatoriu în ansamblul său, pentru cele două perioade în cauză, Tribunalul ar fi comis mai multe erori de drept.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă o încălcare a principiului încrederii legitime în măsura în care Tribunalul ar fi refuzat să considere că tăcerea păstrată de către Comisie, în decizia sa din 8 februarie 2005 privind La Poste, cu privire la regimul fiscal instituit ar fi fost de natură să o determine pe recurentă să aibă încredere în faptul că măsurile în cauză erau conforme cu normele în materia ajutoarelor de stat. În plus, Tribunalul nu ar fi ținut seama de anumite împrejurări excepționale, specifice prezentei cauze, care ar justifica aplicarea principiului încrederii legitime.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, France Télécom invocă o lipsă de motivare a hotărârii în măsura în care Tribunalul ar fi înlocuit cu propria motivare motivarea Comisiei formulată ca răspuns la argumentele sale întemeiate pe încălcarea principiului prescrierii schemei de ajutor. Astfel, potrivit recurente, termenul de prescripție de 10 ani prevăzut la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ ar fi trebuit calculat începând de la data de 2 iulie 1990, dată la care Legea nr. 90-568 a instituit regimul fiscal în cauză, iar nu din ziua în care ajutorul a fost efectiv acordat beneficiarului.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurenta susține, în sfârșit, că Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a statuat că Comisia putea, fără a încălca principiul securității juridice, să calculeze ajutorul pe baza unui interval și să dispună recuperarea acestuia, în condițiile în care era imposibil să se determine avantajul real de care ar fi putut beneficia. În plus, Tribunalul nu ar fi răspuns la toate argumentele întemeiate pe încălcarea principiului securității juridice.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 5 martie 2010 — European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-120/10)

(2010/C 148/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: European Air Transport SA

Pârâți: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale, Région de Bruxelles-Capitale

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „restricții de exploatare”, menționată la articolul 2 litera (e) din Directiva 2002/30/CE privind stabilirea normelor și a procedurilor cu privire la introducerea restricțiilor de exploatare referitoare la zgomot pe aeroporturile comunitare ⁽¹⁾ trebuie interpretată ca incluzând norme de stabilire a unor limite ale nivelului sonor măsurat la sol care trebuie respectate cu ocazia survolării teritoriilor aflate în apropierea aeroportului și în cazul depășirii cărora, autorul depășirii poate face obiectul unei sancțiuni, dat fiind faptul că aeronavele au obligația de a respecta traiectoriile și de a se conforma procedurilor de aterizare și de decolare stabilite de alte autorități administrative fără a ține seama de respectarea acestor limite sonore?
2. Articolul 2 litera (e) și articolul 4 alineatul (4) din aceeași directivă trebuie interpretate în sensul că „orice restricție de exploatare” trebuie să fie „bazată pe performanțe” sau aceste dispoziții permit ca alte dispoziții referitoare la protecția mediului să limiteze accesul la aeroport în funcție de nivelul sonor măsurat la sol, care trebuie respectat cu ocazia survolării teritoriilor aflate în apropierea aeroportului și în cazul depășirii cărora, autorul depășirii poate face obiectul unei sancțiuni?
3. Articolul 4 alineatul (4) din aceeași directivă trebuie interpretat ca interzicând ca în plus față de restricțiile de exploatare bazate pe performanțe și care se fondează pe zgomotul emis de aeronavă, normele referitoare la protecția mediului stabilesc limite ale nivelului sonor măsurat la sol care trebuie respectate cu ocazia survolării teritoriilor aflate în apropierea aeroportului?

4. Articolul 6 alineatul (2) din aceeași directivă trebuie interpretat în sensul că interzice ca normele de stabilire a limitelor nivelului sonor măsurat pe sol care trebuie respectat cu ocazia survolării teritoriilor aflate în apropierea aeroportului și în cazul depășirii cărora, autorul depășirii poate face obiectul unei sancțiuni, norme care pot fi încălcate de avioane care respectă normele din Anexa 16 volumul I partea II capitolul 4 la Convenția privind aviația civilă internațională?

(¹) JO L 85, p. 40, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 219.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 8 martie 2010 — Waltraud Brachner/Pensionsversicherungsanstalt

(Cauza C-123/10)

(2010/C 148/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Waltraud Brachner

Pârâtă: Pensionsversicherungsanstalt

Întrebările preliminare

1. Articolul 4 din Directiva 79/7/CEE (¹) trebuie interpretat în sensul că sistemul de ajustare anuală a pensiilor (apreciere) prevăzut de legislația privind asigurarea obligatorie de pensie se supune deopotrivă interdicției privind discriminarea, prevăzută la alineatul (1) al acestei dispoziții?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 4 din Directiva 79/7/CEE trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale privind ajustarea anuală a pensiilor care, în privința unui grup specific de pensionari ce primesc pensii minime, prevede o majorare potențial inferioară majorării aplicabile altor

pensionari, în măsura în care această reglementare are efecte defavorabile pentru 25 % din pensionarii de sex masculin și pentru 57 % pentru pensionarii de sex feminin, fără un motiv obiectiv de justificare?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

Un tratament defavorabil aplicat pensionarilor de sex feminin în cadrul majorării anuale a pensiilor acestora poate fi justificat prin vârsta mai mică de pensionare și/sau prin faptul că primesc pensie o perioadă mai lungă și/sau prin faptul că baremul venitului minim prevăzut de dreptul social (baremul alocației compensatorii) a făcut obiectul unei majorări proporțional mai ridicată, atunci când dispozițiile privind acordarea venitului minim de drept social (alocația compensatorie) prevăd o imputare a altor venituri proprii ale pensionarului, precum și ale veniturilor soțului cu care locuiește împreună, în timp ce, în privința altor pensionari, pensiile sunt majorate fără imputarea veniturilor proprii ale pensionarului sau a veniturilor soțului acestuia?

(¹) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) la 12 martie 2010 — Corman SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Cauza C-131/10)

(2010/C 148/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Corman SA

Pârât: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Întrebările preliminare

1. Se poate considera că dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2571/97 [al Comisiei] din 15 decembrie 1997 privind vânzarea untului la preț redus și acordarea de ajutoare pentru smântâna, untul și untul concentrat utilizate la fabricarea de produse de patiserie, înghețată și alte produse alimentare ⁽¹⁾, regulamentul de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1255/99 [al Consiliului din 17 mai 1999] privind organizarea comună a pieței în sectorul laptelui și produselor lactate ⁽²⁾, constituie o reglementare sectorială comunitară care derogă de la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2988/95 din 18 decembrie 1995 ⁽³⁾ și care împiedică aplicarea dispozițiilor naționale privind prescripția?

2. Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2988/95 din 18 decembrie 1995 trebuie interpretat în sensul că se aplică numai situațiilor în care abaterea este comisă de beneficiarul subvenției, în timp ce regula generală de prescripție de 4 ani se aplică în toate cazurile de abateri comise de cocontractanții beneficiarului, luându-se în considerare termenul maxim de 4 ani aplicabil reglementării [comunitare] care guvernează părțile contractante în cadrul organizării comune a pieței laptelui și a produselor lactate?

⁽¹⁾ JO L 350, p. 3.

⁽²⁾ JO L 160, p. 48, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 109.

⁽³⁾ Regulamentul nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Acțiune introdusă la 15 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-133/10)

(2010/C 148/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Peere și K. Walkerová, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/81/CE a Comisiei din 28 noiembrie 2005 de modificare a Directivei 80/723/CEE privind transparența relațiilor financiare dintre statele membre și întreprinderile publice, precum și transparența relațiilor financiare din cadrul anumitor întreprinderi ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea acestora către Comisie, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/81/CE a expirat la 19 decembrie 2006. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă toate măsurile necesare pentru transpunerea directivei sau, în orice caz, nu informase Comisia în legătură cu acestea.

⁽¹⁾ JO L 312, p. 47.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 15 martie 2010 — Comunitățile Europene/Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-137/10)

(2010/C 148/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Comunitățile Europene

Pârâtă: Région de Bruxelles-Capitale

Întrebările preliminare

1. Articolul 282 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și în special formularea „[i]n acest scop, Comunitatea este reprezentată de Comisie” din a doua teză a acestui articol, trebuie interpretate în sensul că o instituție este în mod legal mandatată pentru a reprezenta Comunitatea prin simplul fapt al existenței unui mandat de reprezentare în justiție a Comunității, indiferent de faptul dacă acest mandat a desemnat sau nu o persoană fizică responsabilă să reprezinte instituția delegată?
2. În cazul unui răspuns negativ, o instanță națională precum Conseil d'État poate verifica admisibilitatea unei acțiuni a unei instituții europene mandatată în mod legal de Comisie pentru a exercita o acțiune în justiție, în sensul articolului 282 a doua teză din Tratatul de instituire a Comunității Europene, examinând dacă această instituție este reprezentată de persoana fizică potrivită, care poate exercita o acțiune în fața instanței naționale?
3. Cu titlu subsidiar, în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 207 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul de instituire a Comunității Europene și mai precis formularea „asistat de un Secretar General adjunct responsabil pentru administrarea Secretariatului General” trebuie interpretate în sensul că secretarul general adjunct al Consiliului poate în mod legal să reprezinte Consiliul în scopul introducerii unei acțiuni în fața instanțelor jurisdicționale naționale?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 15 martie 2010 — DP Grup EOOD/Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

(Cauza C-138/10)

(2010/C 148/25)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: DP Grup EOOD

Pârât: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

Întrebările preliminare

1. În împrejurările din acțiunea principală, articolul 63 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (!) trebuie interpretat în sensul că impune autorității vamale doar să examineze conformitatea declarației vamale cu cerințele articolului 62, efectuând doar un control al documentelor în măsura menționată la articolul 68 din regulamentul și să adopte o decizie privind acceptarea declarației vamale doar în temeiul documentelor prezentate atunci când există dubii privind corectitudinea codului tarifar al mărfurilor și este necesară o expertiză în vederea stabilirii acestui cod?
2. În împrejurările din acțiunea principală, decizia autorității vamale privind acceptarea imediată a declarației vamale în conformitate cu articolul 63 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a codului vamal comunitar trebuie considerată drept o decizie a unei autorități vamale în conformitate cu articolul 4 punctul 5 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) prima liniuță din codul vamal și aceasta în raport cu întreg conținutul declarației vamale efectuate, când în același timp există următoarele împrejurări:
  - (a) decizia autorității vamale privind acceptarea declarației vamale a fost adoptată doar în temeiul documentelor prezentate împreună cu declarația vamală;
  - (b) când controalele necesare au fost efectuate înainte de acceptarea declarației vamale, exista suspiciunea că respectivul cod tarifar declarat al mărfii nu era corect;
  - (c) când controalele necesare au fost efectuate înainte de acceptarea declarației vamale, informațiile privind conținutul mărfurilor declarate, care sunt relevante în scopul stabilirii corecte a codului tarifar, erau incomplete;
  - (d) la momentul examinării anterior acceptării declarației a fost prelevat un eșantion pentru efectuarea unei expertize în vederea stabilirii corecte a codului tarifar al mărfii?

3. În împrejurările din acțiunea principală, articolul 63 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că:

(a) permite contestarea în instanță a legalității declarației vamale după punerea în liberă circulație a mărfii, sau că

(b) acceptarea declarației vamale nu poate fi contestată, întrucât aceasta doar înregistrează declarația mărfurilor la autoritățile vamale și stabilește momentul nașterii datoriei vamale aferente importului și întrucât aceasta nu reprezintă o decizie a unei autorități vamale privind problemele referitoare la clasificarea tarifară corectă și la cuantumul drepturilor vamale datorate în temeiul acestei declarații?

(¹) JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Kammergericht Berlin (Germania) la 18 martie 2010 — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts/JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Cauza C-144/10)

(2010/C 148/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Kammergericht Berlin

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Pârâtă: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch.

Întrebările preliminare

1. Domeniul de aplicare al articolului 22 punctul 2 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) cuprinde și litigiile în care o societate sau o persoană juridică invocă în apărare, în cadrul unei acțiuni formulate

împotriva sa în temeiul unui act juridic, nevaliditatea deciziilor organelor sale care au condus la încheierea acestui act, ca urmare a încălcării statutului său?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 22 punctul 2 din Regulamentul nr. 44/2001 se aplică de asemenea persoanelor juridice de drept public în situația în care validitatea deciziilor organelor acestora trebuie verificată de instanța civilă?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare: instanța unui stat membru ultima sesizată cu un litigiu în temeiul articolului 27 din Regulamentul nr. 44/2001 are de asemenea obligația de a suspenda judecata în cazul în care se invocă împotriva unei convenții atributive de jurisdicție faptul că și această convenție este lipsită de efecte ca urmare a nevalidității deciziei organelor sale, conform statutului uneia dintre părți?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 22 martie 2010 — Eva-Maria Painer/Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Cauza C-145/10)

(2010/C 148/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Eva-Maria Painer

Pârâte: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, SPIEGEL-Verlag Rudolf AUGSTEIN GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Întrebările preliminare

1. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că aplicarea sa și, prin urmare, judecarea împreună a mai multor cauze nu sunt excluse în cazul în care acțiunile formulate împotriva mai multor pârâți ca urmare a unor încălcări ale dreptului de autor care sunt identice din punct de vedere material au temeiuri juridice care diferă de la o țară la alta, însă al cărui conținut este în esență identic, astfel cum se întâmplă în toate statele europene în ceea ce privește dreptul de a solicita încetarea comportamentului contestat independent de existența unei fapte culpabile a pârâtului, dreptul la o remunerație adecvată în cazul actelor care aduc atingere dreptului de autor și dreptul de a obține despăgubiri pentru utilizarea nelegală a operei?

2. (a) Articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională⁽²⁾ trebuie interpretat, în raport cu articolul 5 alineatul (5) din aceeași directivă, în sensul că nu este exclusă aplicarea sa în cazul în care un articol de presă care citează o operă sau un alt obiect protejat nu este o operă literară protejată de un drept de autor?

- (b) Articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat, în raport cu articolul 5 alineatul (5) din aceeași directivă, în sensul că nu este exclusă aplicarea sa în cazul în care opera sau un alt obiect protejat citat nu este însoțit de numele autorului sau al artistului interpret?

3. (a) Articolul 5 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat, în raport cu articolul 5 alineatul (5) din aceeași directivă, în sensul că aplicarea sa în interesul justiției penale pentru a proteja siguranța publică necesită un apel concret, actual și expres din partea autorităților competente la publicarea imaginii, ceea ce înseamnă că publicarea imaginii trebuie cerută în mod oficial de autorități în vederea cercetărilor, în caz contrar având loc o încălcare a dreptului de autor?

- (b) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea [anterioară]: mass-media poate invoca articolul 5 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2001/29 și în cazul în care hotărăște din proprie inițiativă, în lipsa unei astfel de cereri din partea autorităților, dacă imaginile trebuie publicate „în interesul siguranței publice”?

- (c) În cazul unui răspuns pozitiv la întrebarea [anterioară]: în acest caz, este suficient ca mass-media să afirme după momentul publicării imaginii că aceasta a fost efectuată în vederea cercetărilor, sau este întotdeauna necesar ca

cititorilor să le fi fost adresat un apel concret prin care li se cerea să contribuie la efectuarea cercetărilor referitoare la comiterea unei infracțiuni și ca acest apel să fi fost asociat în mod direct publicării imaginii?

4. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/29 coroborat cu articolul 5 alineatul (5) din aceasta și cu articolul 12 din Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice (Actul de la Paris din 24 iulie 1971), în versiunea acesteia care rezultă din modificarea din 28 septembrie 1979, trebuie interpretate, în special în raport cu articolul 1 din primul protocol adițional, din 20 martie 1952, la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cu articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽³⁾, în sensul că dreptul de autor asigură unor opere fotografice și/sau unor fotografii, în special fotografii-portret, o protecție mai „slabă” sau nu asigură nicio protecție ca urmare a faptului că, în ceea ce privește „fotografia realistă”, acestea oferă posibilități de creație artistică prea limitate?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

⁽²⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

⁽³⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-146/10)

(2010/C 148/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis și M. Adam, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE⁽¹⁾, sau, în orice caz, prin necomunicarea în totalitate a actelor astfel adoptate, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 1 mai 2008.

(¹) JO L 102, p. 15, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 3

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, la 29 martie 2010 — British Sugar plc/Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-147/10)

(2010/C 148/29)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: British Sugar plc

Pârâtă: Rural Payments Agency, an Executive Agency of the Department for Environment, Food and Rural Affairs

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei (¹) este nevalid în lumina Hotărârii din 8 mai 2008, Zuckerfabrik Jülich (C-5/06 și C-23/06-C-36/06, Rep., p. I-3231) și a Ordonanței din 6 octombrie 2008, SAFBA (C-175/07-C-184/07, Rep., p. I-142*)?
2. Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei este nevalid prin raportare la temeiul juridic al adoptării acestuia, respectiv Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (²)?
3. La calcularea indemnizației care trebuie plătită în temeiul plăților excedentare ale cotizațiilor la producția de zahăr pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, cursul de schimb aplicabil și

data conversiunii trebuie stabilite conform dreptului Uniunii Europene? În caz afirmativ, articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei trebuie să fie interpretat în sensul că impune plata unei indemnizații prin raportare la cursurile de schimb care s-au aplicat la data calculării inițiale a cotizațiilor excedentare? În caz afirmativ, articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei este valid?

4. În ceea ce privește dobânzile:

- (i) Dreptul Uniunii Europene se opune posibilității ca o persoană care se află în situația reclamantei să pretindă plata dobânzilor aferente sumelor plătite în exces ca urmare a unui regulament nevalid al Comisiei de la autoritatea națională competentă să colecteze cotizațiile la producție, în cazul în care autoritatea națională competentă să colecteze cotizațiile la producție nu poate pretinde plata dobânzilor aferente sumelor corespunzătoare care îi sunt datorate de Comisie?
- (ii) În cazul în care răspunsul la întrebarea (i) de mai sus este afirmativ, legislația Uniunii Europene privitoare la resursele proprii [Decizia 2000/597/CE, Euratom (³) și Regulamentul (CE) nr. 1150/2000 de aplicare a acestei decizii (⁴)], corect interpretată, se opune ca o autoritate națională competentă să colecteze cotizații la producție să pretindă plata dobânzilor aferente sumelor corespunzătoare care îi sunt datorate de Comisie în împrejurările prezentei cauze?
- (iii) În cazul în care răspunsul la întrebarea (i) de mai sus este negativ, dreptul Uniunii Europene se opune ca o instanță sau autoritate națională să își exercite puterea de apreciere de care dispune pentru a nu acorda dobânzi în astfel de împrejurări, în cazul în care recunoaște dreptul la rambursare al unei persoane care se află în situația reclamantei?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1193/2009 al Comisiei din 3 noiembrie 2009 de rectificare a Regulamentelor (CE) nr. 1762/2003, (CE) nr. 1775/2004, (CE) nr. 1686/2005, (CE) nr. 164/2007 și de stabilire, pentru anii de comercializare 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 și 2005/2006, a valorilor cotizațiilor la producție pentru sectorul zahărului (JO L 321, p. 1).

(²) JO L 178, p. 1.

(³) Decizia Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253, p. 42, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 206).

(⁴) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Dioikitiko Efeteio Thessalonikis la 29 martie 2010 — Zoi Chatzi/Ypourgos Oikonomikon

(Cauza C-149/10)

(2010/C 148/30)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zoi Chatzi

Pârât: Ypourgos Oikonomikon.

Întrebările preliminare

- Se poate deduce din clauza 2.1 din Directiva 96/34/CE — a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES — coroborată cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene privind drepturile copilului, precum și din ameliorarea drepturilor menționate efectuată prin intermediul Cartei drepturilor fundamentale că se naște de asemenea un drept al copilului la concediu pentru creșterea copilului, astfel încât acordarea unui singur drept la concediu de creșterea copilului în cazul nașterii unor gemeni constituie o încălcare a articolului 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din cauza unei discriminări a faptului nașterii, precum și o restrângere a drepturilor copiilor gemeni nepermisă de principiul proporționalității?
- În cazul unui răspuns negativ la întrebarea precedentă: termenul „naștere” din clauza 2.1 din Directiva 96/34/CE implică faptul că se naște un dublu drept al părinților lucrători la acordarea unui concediu de creșterea copilului, pentru motivul că o sarcină gemelară conduce la nașterea succesivă a doi copii (gemeni)? Sau implică faptul că respectivul concediu de creșterea copilului este acordat pentru o naștere, indiferent de numărul copiilor aduși pe lume la această naștere, fără ca egalitatea în drepturi prevăzută la articolul 20 din cartă să fie încălcată?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Højesteret (Danemarca) la 31 martie 2010 — Unomedical A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-152/10)

(2010/C 148/31)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Unomedical A/S

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

- Sacul de dializă, fabricat din material plastic, special conceput și care poate fi utilizat numai cu un aparat de dializă trebuie încadrat
  - la capitolul 90, la poziția 9010 90 30 din Nomenclatura Combinată, ca „parte” și/sau „accesoriu” al unui aparat de dializă, a se vedea nota de capitol punctul 2 litera (b) a capitolului 90 din Tariful vamal comun
  - sau
  - la capitolul 39, la poziția 3926 90 99 din Nomenclatura Combinată, ca material plastic sau articol din material plastic?
- Sacul de drenaj urinar, fabricat din material plastic, special conceput și care, prin urmare, poate fi utilizat numai — și, de fapt, este utilizat numai — împreună cu un cateter, trebuie încadrat la
  - capitolul 90, la poziția 9018 39 90 30 din Nomenclatura Combinată, ca „parte” și/sau „accesoriu” al unui cateter, a se vedea nota de capitol punctul 2 litera (b) a capitolului 90 din Tariful vamal comun
  - sau
  - la capitolul 39, la poziția 3926 90 99 din Nomenclatura Combinată, ca material plastic sau articol din material plastic?

Recurs introdus la 6 aprilie 2010 de Karen Goncharov împotriva Hotărârii pronunțate la 21 ianuarie 2010 de către Tribunal (Camera a patra) în cauza T-34/07, Karen Goncharov/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-156/10P)

(2010/C 148/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Karen Goncharov (reprezentanți: A. Späth și G. N. Hasselblatt, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), DSB

Concluziile recurentului

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 21 ianuarie 2010 (cauza T-34/07),
- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 decembrie 2006 (cauza R1330/2005-2) și
- obligarea OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată în procedurile în fața Curții de Justiție, a Tribunalului și a camerei de recurs, precum și a cheltuielilor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul susține că Hotărârea Tribunalului din 21 ianuarie 2010 (cauza T-34/07) trebuie anulată întrucât încalcă dispoziția referitoare la motivele relative de refuz al înregistrării prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (înlocuit prin Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară).

Acesta afirmă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aplicarea principiilor generale referitoare la aprecierea riscului

de confuzie. În special, Tribunalul nu a făcut o apreciere exhaustivă a împrejurărilor cauzei, în măsura în care nu a ținut seama de faptul că mărcile de față sunt formate din acronime.

Reclamantul mai arată că în realitate, Tribunalul nu și-a întemeiat decizia decât pe regula empirică potrivit căreia consumatorul acordă în mod normal mai multă importanță părții inițiale a cuvintelor. Acest lucru l-a condus la concluzia că diferența care constă în prezența literei „W” la finalul mărcii solicitate nu este suficientă pentru a îndepărta similitudinea vizuală și auditivă.

Reclamantul critică Tribunalul pentru motivul că, procedând astfel, nu a observat că mărcile în conflict nu sunt cuvinte, ci acronime. În motivarea hotărârii se arată că Tribunalul nu a procedat la o analiză completă a riscului de confuzie, ci s-a întemeiat mai curând pe o regulă empirică, regulă care, în plus, nici nu este aplicabilă în speță.

Potrivit reclamantului, în prezența acronimelor, consumatorul are într-adevăr obiceiul de a-și concentra atenția asupra fiecărei litere în mod distinct. Regulile empirice care au putut fi desprinse în materie de mărci verbale nu pot fi transpuse, prin urmare, ca atare mărcilor verbale constituite din acronime.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de grande instance de Paris (Franța) la 6 aprilie 2010 — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MNG Ltd

(Cauza C-161/10)

(2010/C 148/33)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Olivier Martinez, Robert Martinez

Pârâtă: Société MNG Limited

Întrebările preliminare

Articolul 2 și articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială⁽¹⁾ trebuie să fie interpretate în sensul că atribuie competență instanței dintr-un stat membru pentru a se pronunța asupra unei acțiuni întemeiate pe atingerea adusă drepturilor referitoare la personalitate susceptibilă să fi fost comisă prin postarea de informații și/sau de fotografii pe un site internet editat într-un alt stat membru de o societate cu sediul în acest al doilea stat sau chiar într-un alt stat membru, în orice caz diferit de primul:

— fie numai cu condiția ca acest site internet să poată fi consultat din primul stat ori

— fie numai atunci când există o legătură suficientă, substanțială și semnificativă între fapta prejudiciabilă și teritoriul acestui prim stat, iar în această a doua ipoteză, dacă această legătură poate rezulta:

— din numărul de conectări la pagina de internet în litigiu efectuate din acest prim stat membru, în valoare absolută sau raportat la toate conectările la pagina respectivă,

— din reședința sau din cetățenia persoanei care reclamă încălcarea drepturilor sale referitoare la personalitate sau, în general, ale persoanelor vizate,

— din limba în care este difuzată informația în litigiu sau din orice alt element susceptibil să demonstreze voința editorului site-ului de a se adresa în principal publicului din acest prim stat,

— din locul unde s-au derulat faptele evocate și/sau unde au fost făcute fotografiile eventual postate pe site,

— din alte criterii?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 19 martie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-307/08)⁽¹⁾

(2010/C 148/34)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 272, 25.10.2008.

Ordonanța președintelui Camerei întâi a Curții din 12 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Tübingen — Germania) — FGK Gesellschaft für Antriebsmechanik mbH/Notar Gerhard Schwenkel, cu participarea: Präsidentin des Landgericht Tübingen

(Cauza C-450/08)⁽¹⁾

(2010/C 148/35)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a treia a Curții din 5 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal — Regatul Unit) — The Motor Insurers' Bureau/Helphire (UK) Limited, Angel Assistance Limited

(Cauza C-26/09)⁽¹⁾

(2010/C 148/36)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 282, 21.11.2009.

Ordonanța președintelui Camerei a șasea a Curții din 10 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-172/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/37)

Limba de procedură: polona

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009.**Ordonanța președintelui Curții din 11 martie 2010 — Comisia Europeană/Republica Polonă****(Cauza C-223/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/38)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 233, 26.9.2009.**Ordonanța președintelui Curții din 26 februarie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă****(Cauza C-370/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/39)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța președintelui Curții din 19 martie 2010 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de tribunal de grande instance de Nanterre — Franța) — Tereos, Vermandoise Industries SA, Sucreries de Toury et Usines annexes SA, Roquette Frères SA, Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré Fils SA, Cristal Union, Lesaffre Frères SA, Sucrerie Bourdon, SAFBA, Sucreries du Marquenterre SA/Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers**(Cauzele conexate C-411/09-C-420/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/40)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Amann & Söhne și Cousin Filterie/Comisia

(Cauza T-446/05) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Noțiunea de încălcare unică — Definiția pieței — Amenzi — Plafon al amenzii — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Linii directe privind metoda de stabilire a amenzilor”)

(2010/C 148/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Amann & Söhne GmbH & Co. KG (Bönnigheim, Germania); și Cousin Filterie SAS (Wervicq-Sud, Franța) (reprezentanți: A. Röhling, M. Dietrich și C. Horstkotte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și K. Mojzesowicz, agenți, asistați de G. Eickstädt, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2005) 3452 a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.337 PO/Thread), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2005) 3765 a Comisiei din 13 octombrie 2005, și, în subsidiar, o cerere de reducere a amenzii aplicate reclamantelor prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Amann & Söhne GmbH & Co. KG și Cousin Filterie SAS la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Oxley Threads/Comisia

(Cauza T-448/05) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței destinate industriei automobilelor — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Linii directe privind metoda de stabilire a amenzilor”)

(2010/C 148/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Oxley Threads Ltd (Ashton-under-Lyne, Lancashire, Regatul Unit) (reprezentanți: G. Peretz, barrister, M. Rees și K. Vernon, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 3452 a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.337 — PO/Thread), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2005) 3765 a Comisiei din 13 octombrie 2005, și, în subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin această decizie.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Oxley Threads Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 25.2.2006.

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — BST/Comisia(Cauza T-452/05) ⁽¹⁾

(„**Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare — Răspundere extracontractuală — Divulgare de informații cu caracter confidențial — Prejudiciu — Legătură de cauzalitate**”)

(2010/C 148/43)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Belgian Sewing Thread (BST) NV (Deerlijk, Belgia)
 (reprezitanți: H. Gilliams și J. Bocken, advocats)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: A. Bouquet și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se solicită, pe de o parte, anularea Deciziei C(2005) 3452 a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.337 — PO/Thread), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2005) 3765 a Comisiei din 13 octombrie 2005, și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin această decizie și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la repararea, în temeiul răspunderii extracontractuale a Comunității Europene, a prejudiciului care ar fi fost cauzat reclamantei.

Dispozitivul

1. Stabilește la 856 800 de euro cuantumul amenzii aplicate întreprinderii Belgian Sewing Thread (BST) NV, prevăzut la articolul 2 din Decizia C(2005) 3452 a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.337 — PO/Thread).
2. Respinge acțiunea în anulare pentru restul capetelor de cerere.
3. Respinge cererea de despăgubiri.

4. BST suportă 90 % din propriile cheltuieli de judecată și 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, iar Comisia Europeană suportă 10 % din propriile cheltuieli de judecată și 10 % din cheltuielile de judecată efectuate de BST.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Gütermann și Zwicky/Comisia(Cauzele conexe T-456/05 și T-457/05) ⁽¹⁾

(„**Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a aței industriale — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Gravitatea încălcării — Impact concret asupra pieței — Durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proporționalitate — Linii directe privind metoda de stabilire a amenzilor**”)

(2010/C 148/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Gütermann AG (Gutach-Breisgau, Germania) (cauza T-456/05); și Zwicky & Co. AG (Wallisellen Elveția) (cauza T-457/05) (reprezitanți: J. Burrichter, B. Kasten și S. Orlikowski-Wolf, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezitanți: inițial F. Castillo de la Torre, M. Schneider și K. Mojzesowicz, ulterior F. Castillo de la Torre și K. Mojzesowicz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2005) 3452 a Comisiei din 14 septembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/38.337 PO/Thread), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2005) 3765 a Comisiei din 13 octombrie 2005, și, în subsidiar, o cerere de reducere a amenzilor aplicate reclamantelor prin această decizie

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile.
2. Obligă Gütermann AG și Zwicky & Co. AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 aprilie 2010 — Esotrade/OAPI — Segura Sánchez (YoKaNa)

(Cauza T-103/06) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative YoKaNa — Mărci comunitare și naționale figurative anterioare YOKONO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]

(2010/C 148/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Esotrade, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. de Rivera Lamo de Espinosa și J. E. Astiz Suárez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: J. García Murillo și O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Antonio Segura Sánchez (Alicante, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 10 ianuarie 2006 (cauza R 217/2004-2) privind o procedură de opoziție între Antonio Segura Sánchez și Esotrade, SA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 121, 20.5.2006.

Hotărârea Tribunalului din 15 aprilie 2010 — Cabel Hall Citrus/OAPI — Casur (EGLÉFRUIT)

(Cauza T-488/07) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară verbală EGLÉFRUIT — Marcă comunitară verbală anterioară UGLI și marcă națională figurativă anterioară UGLI Fruit — *but the affliction is only skin deep* — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (a) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 53 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]

(2010/C 148/46)

Limba de procedură: l'anglais

Părțile

Reclamantă: Cabel Hall Citrus Ltd (George Town, Grand Cayman, Insulele Cayman) (reprezentant: C. Rogers, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Casur S. Coop. Andaluza (Viator, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 septembrie 2007 (cauza R 293/2007-1), privind o procedură de declarare a nulității între Cabel Hall Citrus Ltd și Casur S. Coop. Andaluza

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Cabel Hall Citrus Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 64, 8.03.2008.

Hotărârea Tribunalului din 20 aprilie 2010 — Rodd & Gunn Australia/OAPI(Cauza T-187/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Marcă comunitară figurativă ce reprezintă un câine — Radierea mărcii la expirarea înregistrării — Cerere de reînnoire a mărcii — Cerere de restitutie în integritate — Articolul 78 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 81 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)*”]

(2010/C 148/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rodd & Gunn Australia Ltd (Wellington, Noua Zeelandă) (reprezentanți: B. Brandreth, barrister, și N. Jenkins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 12 martie 2008 (cauza R 1245/2007-4) privind o cerere de *restitutio in integritate*

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Rodd & Gunn Australia Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 5.7.2008.

Hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Coin/OAPI — Dynamiki Zoi (Fitcoin)(Cauza T-249/08) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Fitcoin — Mărcile naționale, internaționale și comunitare figurative anterioare coin — Motiv relativ de refuz — Public relevant — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)*”]

(2010/C 148/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Coin SpA (Veneția, Italia) (reprezentanți: P. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Dynamiki Zoi AE (Atena, Grecia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 aprilie 2008 (cauza R 1429/2007-1) referitoare la o procedură de opoziție între Coin SpA și Dynamiki Zoi AE

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 septembrie 2008 (cauza R 1429/2007-1).
2. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008

Hotărârea Tribunalului din 22 aprilie 2010 — Italia/Comisia(Cauzele T-274/08 și T-275/08) ⁽¹⁾

[„FEGA — Închiderea conturilor agențiilor de plăți ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate prin FEGA — Sume care trebuie recuperate de la Republica Italiană ca urmare a nerecuperării în termenele prevăzute — Noțiunea de consecințe financiare — Luarea în considerare a dobânzilor — Articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005”]

(2010/C 148/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia europeană (reprezentați: F. Jimeno Fernández și P. Rossi, agenți)

Obiectul

În cauza T-274/08, o cerere de anulare în parte a Deciziei 2008/396/CE a Comisiei din 30 aprilie 2008 privind închiderea conturilor agențiilor de plată ale statelor membre în ceea ce privește cheltuielile finanțate prin Fondul european de garantare agricolă (FEGA), pentru exercițiul financiar 2007 (JO L 139, p. 33), în măsura în care aceasta include dobânzi pentru sumele imputate bugetului statului italian în temeiul articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193), și, în cauza T-275/08, o cerere de anulare în parte a Deciziei 2008/394/CE a Comisiei din 30 aprilie 2008 privind închiderea conturilor agențiilor de plată din Germania, Italia și Slovacia referitor la cheltuielile finanțate de Fondul european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), secțiunea Garantare, pentru exercițiul financiar 2006 (JO L 139, p. 22), în măsura în care aceasta include dobânzi pentru sumele imputate bugetului statului italian în temeiul articolului 32 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1290/2005.

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-274/08 și T-275/08 în vederea pronunțării hotărârii.
2. Respinge acțiunile.

3. Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 223, 30.8.2008.

Ordonanța Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Peek & Cloppenburg și van Graaf/OAPI — Queen Sirikit Institute of Sericulture (Thai Silk)(Cauza T-361/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Thai Silk — Marcă națională figurativă anterioară reprezentând o pasăre — Admisibilitatea acțiunii — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2010/C 148/50)

Limba de procedură: l'allemand

Părțile

Reclamantă: Peek & Cloppenburg (Hambourg, Germania) și van Graaf GmbH & Co. KG (Viena, Austria) (reprezentați: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde și J. Pause, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Celelalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, interveniente în fața Tribunalului: The Queen Sirikit Institute of Sericulture, Office of the Permanent Secretary, Ministry of Agriculture and Cooperatives, Thailand (Thailanda) (Bangkok, Thailanda), admis a se substitui l'Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Thailand (Thailanda) (reprezentant: A. Kockläuner, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 iunie 2008 (cauza R 1677/2007-4), privind o procedură de opoziție între Peek & Cloppenburg și Office of the Permanent Secretary, The Prime Minister's Office, Thailand.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă societățile Peek & Cloppenburg, precum și van Graaf GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 22.11.2008.

Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2010 — Laboratorios Byly/OAPI — Ginis (BILLY'S Products)

(Cauza T-514/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative BILLY'S Products — Mărcile comunitare verbale anterioare BYLY și byly — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009)”]

(2010/C 148/51)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Laboratorios Byly SA (Barberà del Vallès, Spania) (reprezentant: L. Plaza Fernandez-Villa, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Vasileios Ginis (Atena, Grecia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 15 septembrie 2008 (cauza R 469/2008-2) referitoare la o procedură de opoziție între Laboratorios Byly SA și domnul Vasileios Ginis.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 septembrie 2008 (cauza R 469/2008-2).

2. Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 21 aprilie 2010 — Shunk/OAPI (Reprezentarea unei părți a unei mandrine)

(Cauza T-7/09) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare reprezentând o parte a unei mandrine cu trei renuri — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Lipsa caracterului distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94)”]

(2010/C 148/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik (Lauffen am Neckar, Germania) (reprezentant: C. Koppe-Zagouras, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Pohlmann, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 31 octombrie 2008 (cauza R 1109/2007-1) privind înregistrarea ca marcă comunitară a unui semn reprezentând o parte a unei mandrine cu trei renuri.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Schunk GmbH & Co. KG Spann- und Greiftechnik la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69, 21.3.2009.

**Hotărârea Tribunalului din 28 aprilie 2010 — Claro/OAPI
— Telefónica (Claro)**

(Cauza T-225/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare tridimensionale Claro — Marca comunitară verbală anterioară CLARO — Inadmisibilitatea căii de atac formulate în fața camerei de recurs — Articolele 59 și 62 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (devenite articolele 60 și 64 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009) — Norma 49 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2010/C 148/53)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Claro, SA (São Paulo, Brazilia) (reprezentanți: E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. F. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Telefónica SA (Madrid, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 26 februarie 2009 (cauza R 1079/2008-2) privind o procedură de opoziție între Telefónica, SA și BCP S/A

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Claro, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 180, 1.8.2009.

**Ordonanța Tribunalului din 13 aprilie 2010 — Diputación
Foral de Álava și alții/Comisia**

(Cauzele conexate T-529/08 — T-531/08) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Avantaje fiscale — Recuperarea ajutoarelor de stat declarate ilegale — Aplicarea regimului dobânzilor compuse — Act de confirmare — Inadmisibilitate”]

(2010/C 148/54)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (Spania) (cauza T-529/08); Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (Spania) (cauza T-530/08) și Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (Spania) (cauza T-531/08) (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: C. Urraca Caviedes, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a scrisorii Comisiei din 2 octombrie 2008 prin care se indică reclamanților că se impune aplicarea de dobânzi compuse în cadrul recuperării ajutoarelor de stat declarate ilegale prin Deciziile Comisiei 2002/820/CE, 2002/894/CE și 2003/27/CE din 11 iulie 2001 privind schema de ajutoare de stat pusă în aplicare de Spania în favoarea întreprinderilor din provinciile Álava, Guipúzcoa și, respectiv, Vizcaya sub forma unui credit fiscal de 45 % din investiții (JO 2002, L 296, p. 1, JO 2002, L 314, p. 26, și, respectiv, JO 2003, L 17, p. 1), și 2002/892/CE, 2002/540/CE și 2002/806/CE din 11 iulie 2001 privind schema de ajutor de stat pusă în aplicare de Spania în favoarea unor întreprinderi nou create în provinciile Álava, Guipúzcoa și, respectiv, Vizcaya (JO 2002, L 314, p. 1, JO 2002, L 174, p. 31, și, respectiv, JO 2002, L 279, p. 35), decizii validate prin Hotărârile Tribunalului din 9 septembrie 2009, Diputación Foral de Álava și alții/Comisia (T-227/01-T-229/01, T-265/01, T-266/01 și T-270/01, nepublicată încă în Repertoriu), și Diputación Foral de Álava și alții/Comisia (T-230/01-T-232/01 și T-267/01-T-269/01, nepublicată încă în Repertoriu)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunile ca inadmisibile.

2. *Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa și Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.*

(¹) JO C 32, 7.2.2009.

Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-16/09 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2010/C 148/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 4 noiembrie 2008, Marcuccio/Comisia (F-87/07, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.*

(¹) JO C 55, 7.3.2009.

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Ayadi/Comisia

(Cauza T-527/09)

(2010/C 148/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Chafiq Ayadi (reprezentanți: H. Miller Solicitor, B. Emmerson și S. Cox, Barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Regulamentului nr. 954/2009 al Comisiei, în măsura în care îl privește pe reclamant;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamantul solicită anularea în parte a Regulamentului (CE) nr. 954/2009 al Comisiei din 13 octombrie 2009 de modificare pentru a 114-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Quaida și cu talibanii, în măsura în care reclamantul este inclus pe lista persoanelor fizice și juridice, a entităților și a organismelor ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate în conformitate cu această dispoziție.

În susținerea cererii, reclamantul invocă patru motive.

În primul rând, reclamantul afirmă că, prin includerea sa în anexa I la Regulamentul nr. 881/2002 fără o examinare atentă și imparțială a tuturor elementelor pertinente ale situației sale, Comisia a săvârșit un abuz de putere.

În al doilea rând, reclamantul susține că regulamentul atacat a fost adoptat cu încălcarea dreptului la un control jurisdicțional efectiv întrucât regulamentul este lipsit de temei probatoriu și, prin urmare, Tribunalul nu poate nici cel puțin să înceapă să își exercite obligația de examinare a acestor probe.

În al treilea rând, reclamantul susține că regulamentul a fost adoptat cu încălcarea dreptului său la apărare. Astfel cum afirmă reclamantul, Comisia nu a oferit o expunere a probelor, ci aceasta a furnizat doar afirmațiile cuprinse în declarația Comitetului pentru sancțiuni. În absența probelor, reclamantul nu a putut să se adreseze Comisiei cu privire la deficiențele acestor probe sau la interpretări greșite.

În al patrulea rând, acesta susține că regulamentul atacat, întrucât îngheață activele sale atât retroactiv, cât și, pentru o perioadă nedeterminată, pentru viitor, constituie o restricție nejustificată asupra dreptului său fundamental de proprietate.

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Italia/Comisia

(Cauza T-117/10)

(2010/C 148/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2009) 10350 final a Comisiei din 22 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordate inițial în favoarea programului operațional POR Puglia, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006), și

— obligarea Comisiei europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Italiană contestă la Tribunal Decizia C(2009) 10350 final a Comisiei din 22 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare

regională (FEDER), acordate inițial în favoarea programului operațional POR Puglia, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006).

În susținerea acțiunii, Republica Italiană invocă următoarele argumente.

Primul motiv: încălcarea articolului 39 alineatul (2) litera (c) și a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1260/99 (¹), precum și a articolului 4 din Regulamentul nr. 438/2001 (²). În această privință, reclamanta susține că inspectorii comunitari au considerat că există deficiențe sistemice în cadrul controlului de prim nivel, rezultând dintr-o serie de abateri neidentificate prin controale, în ceea ce privește atribuirea și executarea contractelor de achiziții publice de lucrări. Deși decizia atacată nu a invalidat, concret, argumentele analitice opuse de către Regione, prin aceasta a fost aplicată o corecție forfetară în cuantum de 10 % în sensul articolului 39 din Regulamentul nr. 1260/99, ca și când controalele regionale de prim nivel nu ar fi fost conforme cu articolul 4 din Regulamentul nr. 438/2001. Astfel, Comisia a încălcat deopotrivă și principiul cooperării.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 39 alineatul (2) litera (c) și a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1260/99, precum și a articolului 10 din Regulamentul nr. 438/2001. Reclamanta precizează în această privință că al doilea motiv este similar primului, însă privește controalele de nivel secund prevăzute la articolul 10 din Regulamentul nr. 438/2001, pe care auditul comunitar le-a reținut ca sistematic insuficiente din cauza unor abateri neidentificate deduse pe baza unor mostre, deși toate aceste abateri au fost contestate de Regione cu argumente de fapt și de drept care nu au fost înlăturate prin decizia atacată.

Al treilea motiv: lipsa motivării și o altă încălcare a articolului 39 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1260/99. Decizia atacată ar fi afectată de o lipsă de motivare, întrucât, la constatarea existenței unor deficiențe sistemice care justifică o corecție forfetară de 10 %, decizia se bazează pe situația verificată de inspectorii în anii 2007 și 2008, neglijând complet progresele cantitative și calitative dovedite de Regione până la finele anului 2009, ca și argumentele și obiecțiile opuse motivelor specifice invocate de inspectorii. Decizia Comisiei potrivit căreia exista un pericol serios la adresa Fondului este prin urmare lipsită de motivație.

Al patrulea motiv: încălcarea articolului 12 din Regulamentul nr. 1260/99, a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 438/2001 și a articolului 258 TFUE, precum și lipsa de competență a pârâtei. Potrivit reclamantei, Comisia ar fi acordat o importanță determinantă neîndeplinirii observațiilor relevante cu privire la preținsele încălcări ale regulilor privind cererile de ofertă, care nu sunt pertinente. Totuși, dintr-o interpretare corectă a articolelor 12 din Regulamentul nr. 1260/99 și 4 din Regulamentul nr. 438/2001, reiese că încălcările sistematice ale unor astfel de dispoziții nu pot determina în mod direct aplicarea unei corecții forfetare, ci trebuie să conducă la deschiderea unei proceduri privind încălcarea însoțită de o suspendare simultană a plăților, în sensul articolului 32 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul nr. 1260/99, în ceea ce privește măsurile la care se raportează încălcarea.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin fondurile structurale (JO L 63, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39).

Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — USFSPEI și alții/Consiliul

(Cauza T-122/10)

(2010/C 148/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantii: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bruxelles, Belgia), Giuseppe Calo (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Pierre Tytgat (Mamer, Luxemburg) (reprezentanți: J.-N. Louis, A. Coolen, B. Cambier, L. Renders, S. Pappas, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantilor

— Anularea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu

1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți, stabilind însă că regulamentul continuă să își producă efectele până la adoptarea de către Consiliu a unui nou regulament, în conformitate cu propunerea Comisiei, cu efect de la 1 iulie 2009;

- obligarea Consiliului la plata către reclamantii Calo și Tytgat, precum și către ceilalți funcționari și agenți ai Uniunii Europene, a restanțelor din remunerații și pensii la care au dreptul începând cu 1 iulie 2009 majorate cu dobânzi de întârziere calculate, de la data scadenței restanțelor datorate, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare majorată cu două puncte;
- obligarea Consiliului la plata către USF a unei sume simbolice de un euro pentru repararea prejudiciului moral suferit din cauza erorii administrative comise prin adoptarea regulamentului nelegal, nr. 1296/2009 din 23 decembrie 2009;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantii solicită anularea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu 1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (¹).

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă nelegalitatea Regulamentului nr. 1296/2009, un abuz de procedură precum și încălcarea principiilor cooperării loiale și al coerenței care decurg din articolul 4 alineatul (3) TUE.

Reclamantii invocă de asemenea încălcarea articolelor 65 și 65a din statut, a articolelor 1 și 3 din anexa XI la statut precum și a principiului paralelismului, a principiului încrederii legitime și a principiului „patere legem quam ipse fecisti”.

În sfârșit, reclamantii invocă încălcarea obligației de motivare și a principiului proporționalității.

(¹) JO 2009 L 348, p. 10.

A acțiune introdusă la 18 martie 2010 — Amecke Fruchtsaft/OAPI — Uhse (69 Sex up)**(Cauza T-125/10)**

(2010/C 148/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Germania) (reprezentanți: R. Kaase și J. C. Plate, avocați)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Germania)**Concluziile reclamantelor**

— Admiterea acțiunii, precum și a anexelor la aceasta, îndreptată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 ianuarie 2010 în cauza R 612/2009-1; și

— anularea deciziei atacate întrucât este contrară articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* Beate Uhse Einzelhandels GmbH*Marca comunitară vizată:* marca verbală „69 Sex up” pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 9, 29, 30, 32, 38 și 41 (cererea de înregistrare nr. 5 418 108)*Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:* reclamanta*Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:* marca verbală germană „sex:h:up” nr. 305 31 669.9 pentru produse din clasele 5, 29, 30 și 32*Decizia diviziei de opoziție:* admite opoziția pentru toate produsele contestate*Decizia camerei de recurs:* anulează decizia atacată și respinge opoziția*Motivele invocate:* încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 în măsura în care s-a considerat că există un risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 1994, p. 1, Ediție specială, vol. 17/vol.1, p. 146).

A acțiune introdusă la 22 martie 2010 — Saupiquet/Comisia Europeană**(Cauza T-131/10)**

(2010/C 148/60)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Saupiquet (Courbevoie Cedex, Franța) (reprezentant: R. Ledru, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile reclamantei**

— anularea în întregime a deciziei Comisiei Europene nr. REM 07/08 din data de 16 decembrie 2009;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 10005 final a Comisiei din 16 decembrie 2009, prin care se indică autorităților franceze că nu este justificată restituirea către reclamantă a taxelor la import privind conserve de ton originare din Thailanda [dosar REM 07/08].

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta arată că nu ar fi fost îndeplinite de către Comisie obligațiile acesteia în vederea garantării unui acces egal și nediscriminatoriu la contingentul nr. 09.2005 în perioada 2007/2008 pentru importatorii stabiliți în Franța sau în alte state membre în care duminicile sunt zile de sărbătoare legală pentru birourile vamale și care și-au depus declarațiile vamale luni 2 iulie 2007,

- prin neadoptarea măsurilor de reglementare care ar fi permis tratarea în mod egal și fără discriminare a importatorilor menționați, date fiind împrejurările speței de deschidere a acestui contingent duminică 1 iulie 2007 și
- prin neamânarea datei de deschidere a contingentului menționat pentru luni 2 iulie 2007, întrucât contingentul menționat ar fi fost foarte important.

Acțiune introdusă la 22 martie 2010 — La Communauté de communes de Lacq/Comisia

(Cauza T-132/10)

(2010/C 148/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: La Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Franța) (reprezentant: J. Daniel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Obligarea Uniunii Europene la plata sumei de 10 000 000 euro în temeiul nelegalităților și carențelor de care se face vinovată Comisia în ceea ce privește încălcarea angajamentelor pe care și le-a asumat față de societatea ACETEX;

— obligarea Uniunii Europene la plata sumei de 25 000 euros cu titlul de cheltuieli nerecuperabile;

— obligarea Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, Communauté de communes de Lacq urmărește să obțină repararea prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit ca urmare a deciziei Comisiei de a declara compatibil cu piața comună și cu funcționarea Acordului SEE operațiunea de dobândire a controlului asupra Acetex Corporation de către Celanese Corporation, fără a se recunoaște nicio valoare juridică unui pretins angajament asumat de Celanese, în special angajamentului de a continua exploatarea uzinei Acetex de la Pardies timp de cinci ani (cazul COMP/M.3625 — Blackstone/Acetex).

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că au fost încălcate de către Comisie principiile securității juridice și încrederii legitime deoarece, prin interpretarea oferită regulamentului CE privind concentrările (¹), aceasta ar fi privat de protecție toți terții față de operațiunea de concentrare (salariații precum și responsabilii locali), deși, din perspectiva angajamentelor asumate de întreprinderea Celanese Corporation, era cert că salariații urmau să fie protejați împotriva unei încetări a activității pentru o durată de cinci ani.

Reclamanta ar fi suferit astfel, în mod cert, un important prejudiciu. Astfel, colectivitățile locale din cadrul acestui sector ar fi private de însemnate resurse fiscale și ar fi nevoite să își asume numeroase cheltuieli sociale, din cauza închiderii uzinei. Astfel, există temerea apariției unui număr mare de șomeri în rândurile salariaților Acetex, ca și printre cei angajați de întreprinderile care desfășoară o activitate direct legată de cea a întreprinderii Celanese Corporation.

În subsidiar, în cazul în care nu s-ar recunoaște răspunderea Comisiei Europene pentru fapte săvârșite, reclamanta solicită angajarea răspunderii instituției pentru omisiune. Prejudiciul suferit de reclamantă, ca și caracterul său atipic și special nu ar lăsa loc niciunei îndoieli în privința existenței sale, acesta fiind direct cauzat de refuzul Comisiei Europene de a sancționa întreprinderea Celanese Corporation.

care au constituit temeiul stabilirii eșantionului în cadrul anchetei de reexaminare, precum și datele privind ocuparea forței de muncă pentru fiecare producător din Uniune inclus în eșantion;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 19 martie 2010 — FESI/Consiliul

(Cauza T-134/10)

(2010/C 148/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: E. Vermulst și Y. van Gerven, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (¹) în totalitate sau, cu titlu subsidiar, în măsura în care se referă la reclamantă și la membrii săi, în special la cei patru membri incluși în eșantion (Adidas AG, Nike European Operations BV, Puma AG și Timberland Europe BV);

— obligarea Consiliului să dezvăluie datele privind producția pentru fiecare producător din Uniune inclus în eșantion,

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

În primul rând, reclamanta susține că, prin faptul de a nu solicita producătorilor din Uniunea Europeană, autori ai plângerilor, să completeze formulare de eșantionare, Consiliul a săvârșit o eroare în aplicarea articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază (²), a comis o eroare vădită de apreciere și a încălcat dreptul la apărare și principiul nediscriminării. În special, reclamanta susține că instituțiile Uniunii Europene nu au solicitat producătorilor din UE care au depus plângeri să completeze formulare de eșantionare și, în consecință, eșantionul producătorilor din UE a fost selectat în lipsa datelor necesare, pe baza unor date limitate, neverificabile, furnizate de autorii plângerilor. Reclamanta susține că, în consecință, aceștia au fost împiedicați să verifice caracterul corespunzător al eșantionului selectat. Aceasta arată în continuare că instituțiile UE au tratat în mod diferit părțile interesate aflate în situații comparabile fără un motiv obiectiv și au încălcat principiul fundamental al nediscriminării.

În al doilea rând, reclamanta pretinde că, în ceea ce privește selectarea eșantionului producătorilor din UE, Consiliul a comis o eroare vădită de apreciere și a încălcat articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. Aceasta susține că eșantionul producătorilor din UE nu a constituit cel mai mare volum reprezentativ de producție sau vânzări care au putut fi investigate în mod rezonabil în perioada disponibilă, în sensul articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, iar eșantionul a fost selectat cu precădere pe baza unor criterii care nu sunt menționate la aceste dispoziții.

În al treilea rând, reclamanta susține încălcarea de către Consiliu a articolului 6.10 din Acordul antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului, prin faptul că articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a fost aplicat de acesta în conformitate cu primul articol menționat. Consiliul nu a stabilit un eșantion al producătorilor din UE care să reprezinte cel mai mare volum reprezentativ de producție sau vânzări, astfel cum impune articolul 6.10 din Acordul antidumping al OMC.

În al patrulea rând, reclamanta susține că, la determinarea probabilității continuării prejudiciului, Consiliul a încălcat articolul 3 alineatele (1), (2) și (5) și articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază și a săvârșit erori vădite de apreciere a faptelor. În opinia reclamantei, Consiliul a stabilit în mod eronat probabilitatea continuării prejudiciului în lipsa măsurilor luate pe baza constatării unui prejudiciu continuu cauzat industriei UE pe parcursul perioadei anchetei de reexaminare (denumită în continuare „PAR”) întemeiate pe date macroeconomice care cuprindeau datele producătorilor care nu fac parte din industria UE și pe baza unor date neverificate. În plus, indicatorii microeconomici au fost evaluați pe baza datelor unui eșantion nereprezentativ de producători din UE.

În al cincilea rând, reclamanta pretinde că, prin garantarea unui tratament confidențial privind identitatea autorilor plângerilor, producători din UE, Consiliul a încălcat articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază și a încălcat dreptul de apărare din moment ce a aplicat nejustificat un tratament confidențial și fără a examina în detaliu cererile de confidențialitate.

În al șaselea rând, susține că, pentru stabilirea sistemului numărului de control al produsului (denumit în continuare „NCP”) pentru clasificarea produsului examinat, Consiliul a încălcat articolul 2 alineatul (10) și articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază și principiul diligenței și al bunei administrări. Reclamanta consideră că sistemul NCP, folosit pentru reclasificarea anumitor categorii de încălțăminte în cursul anchetei, a împiedicat comparația echitabilă între valoarea normală și prețul de export. În plus, în opinia reclamantei, acesta a împiedicat examinarea obiectivă atât a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping cât și a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețului produselor similare și a efectului subsecvent al acestor importuri asupra producătorilor interni ai unor astfel de produse. De asemenea, potrivit reclamantei, Consiliul nu a examinat cu atenție și cu imparțialitate toate elementele relevante și motivele dovedite în mod corespunzător referitoare la o schimbare a sistemului NPC, precum a sugerat reclamanta.

În ultimul rând, reclamanta susține că, la alegerea țării analoage, Consiliul a încălcat principiul diligenței și al bunei administrări, a săvârșit erori vădite în aprecierea faptelor și a încălcat articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Reclamanta consideră că acesta a săvârșit neregularități procedurale în alegerea

Brazilei drept țară analogă, din moment ce alegerea nu a fost efectuată într-un mod adecvat și echitabil în acest caz.

(¹) JO L 352, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

Acțiune introdusă la 16 martie 2010 — M/EMEA

(Cauza T-136/10)

(2010/C 148/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: M (reprezentanți: C. Thomann, Barrister și I. Khawaja, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMEA)

Concluziile reclamantului

- Acordarea de despăgubiri în conformitate cu articolul 340 TFUE pentru prejudiciul suferit în urma încălcărilor, într-un quantum lăsat la aprecierea Tribunalului sau de alte astfel de sume pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- acordarea de dobânzi pentru astfel de sume datorate la un nivel echivalent cu cel aplicat în temeiul articolului 35 A din Supreme Court Act 1981 sau de alte sume de acest fel pe care Tribunalul le consideră adecvate;
- obligarea Agenției Europene pentru Medicamente la plata cheltuielilor de judecată;
- dispunerea, printre altele, a unor măsuri suplimentare pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamantul solicită Tribunalului acordarea de despăgubiri în favoarea sa, în conformitate cu articolul 340 TFUE, pentru prejudiciile suferite în urma unui accident de muncă. Acesta susține că a pretins daune întrucât pârâta a încălcat obligațiile care îi incumbau, în calitatea sa de angajator, față de reclamant.

Reclamantul se întemeiază, printre altele, pe articolul 6 alineatul (3) din Directiva 89/391/CE ⁽¹⁾, pe articolul 15 din anexa I la Directiva 89/654/CE a Consiliului ⁽²⁾ și pe articolul 3 din Directiva 89/655/CE ⁽³⁾ privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă.

Nerespectarea de către pârâtă a obligațiilor sale din domeniul securității și al sănătății în ceea ce privește aprecierea și reducerea riscului, caracterul adecvat al echipamentului furnizat și punerea la dispoziție a unor suprafețe libere la locul de muncă a încălcat obligațiile care îi incumbă pârâtei potrivit Health and Safety Law din Regatul Unit (Legea privind sănătatea și securitatea) și obligația generală de diligență. Reclamanta pretinde că a suferit prejudicii de ordin corporal, economic și moral ca urmare a încălcărilor anterior menționate și invocă dreptul de a obține compensații pentru acestea.

⁽¹⁾ Directiva 89/391/CE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 89/654/CE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate la locul de muncă [prima directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CE] (JO L 393, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2 p. 97).

⁽³⁾ Directiva 89/655/CE a Consiliului din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CE] (JO L 393, p. 13, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 109).

Acțiune introdusă la 17 martie 2010 — CBI/Comisia

(Cauza T-137/10)

(2010/C 148/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Coordination bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat, și D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei pârâtei din 28 octombrie 2009 prin care sunt declarate compatibile cu piața comună în temeiul articolului 86 alineatul (2) CE ajutoarele de stat ilegale acordate de Belgia anumitor spitale publice din Regiunea Bruxelles-capitală și prin care este respinsă plângerea reclamantei;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2009) 8120 final COR a Comisiei din 28 octombrie 2009 prin care sunt declarate compatibile cu piața comună toate finanțările acordate de autoritățile belgiene în favoarea spitalelor publice din rețeaua IRIS a Regiunii Bruxelles-capitală în calitate de compensări ale misiunilor serviciilor de interes economic general (SIEG) spitalicești și nespitalicești [Ajutor de stat NN 54/2009 (ex-CP 244/2005)].

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că decizia Comisiei ar fi viciată de erori vădite de apreciere sau, cel puțin, de o insuficiență gravă a motivării.

Reclamanta susține în special că afirmația Comisiei potrivit căreia nu ar fi în niciun caz nevoie să se examineze eficiența beneficiarului ajutoarelor, de exemplu, prin compararea acestuia cu o „întreprindere medie, administrată bine și echipată adecvat”, cu ocazia analizei unui ajutor de stat în lumina articolului 86 alineatul (2) CE, ar permite statelor membre să acopere toate costurile întreprinderii însărcinate cu misiunea de serviciu public, oricât de exorbitante și de disproporționate ar fi acestea, și, în consecință, ar trebui respinsă.

Reclamanta arată că, pentru a evita orice denaturare a concurenței pe piață, compensarea pentru executarea misiunii de serviciu public ar trebui să fie limitată la ceea ce este strict necesar în comparație cu costurile pe care le-ar fi provocat un operator eficient și că nu aceasta a fost situația în speță.

Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Milux Holding SA/OAPI (REFLUXCONTROL)**(Cauza T-139/10)**

(2010/C 148/65)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Milux Holding SA (Luxembourg, Luxembourg) (reprezentant: J. Bojs, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 13 ianuarie 2010 în cauza R 1134/2009-4 și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „REFLUXCONTROL” pentru produse din clasele 9, 10 și 44.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a aplicat în mod eronat principiul nediscriminării faptelor din prezenta cauză; cu titlu subsidiar, încălcarea articolului 7 alienatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a săvârșit o eroare concluzionând că marca a cărei înregistrare este solicitată nu are un suficient caracter distinctiv intrinsec.

Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Hans Günter Söns/OAPI — Settimio (GREAT CHINA WALL)**(Cauza T-140/10)**

(2010/C 148/66)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Hans Günter Söns (Wehr, Germania) (reprezentant: M. Schwabe, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alfredo Settimio (Los Angeles, Statele Unite)

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 ianuarie 2010 în cauza R 281/2009-1;

— obligarea pârâtului să invalideze marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul cererii de declarare a nulității și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „GREAT CHINA WALL” pentru produse din clasele 18, 24 și 25

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamantul

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 literele (c) și (g) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a făcut o greșită aplicare a dispozițiilor legale în cauză; încălcarea unor acorduri internaționale referitoare la protecția indicațiilor geografice.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „alpha taste” pentru produse și servicii din clasele 29, 30, 39 și 43.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Acțiune introdusă la 24 martie 2010 — Solae/OAPI — Délitaste (alpha taste)

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară „ALPHA” pentru produse din clasa 29.

(Cauza T-145/10)

(2010/C 148/67)

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Părțile

Reclamantă: Solae Holdings LLC (St. Louis, Statele Unite) (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a statuat în mod greșit că nu există decât un risc limitat de confuzie între mărcile în cauză.

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Délitaste S. A. Industrielle et Commerciale d'Aliments (Salonic, Grecia)

Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — Meda Pharma/OAPI — Nycomed (ALLERNIL)

(Cauza T-147/10)

(2010/C 148/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prezenta acțiune a fost legal introdusă și că documentele anexate au fost depuse în mod legal;

Părțile

Reclamantă: Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Germania) (reprezentanți: Rechtsanwälte G. Würtenberger și R. Kunze)

— anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 decembrie 2009 în cauza R 92/2009-2, și

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nycomed GmbH (Konstanz, Germania)

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 29 septembrie 2009 în cauza R 697/2007-4 în privința căii de atac formulate în baza mărcii germane nr. 1 042 583 „ALLERGODIL” împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 066 452 „ALLERNIL”;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Nycomed GmbH

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALLERNIL”, pentru produse din clasa 5 (cerere de înregistrare nr. 4 066 452)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană nr. 1 042 583 „ALLERGODIL”, pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției

Decizia camerei de recurs: respingerea căii de atac

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât principiile de drept al concurenței privind riscul de confuzie nu au fost aplicate în mod adecvat,

— încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 prin nerespectarea obligației de motivare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1)

Acțiune introdusă la 25 martie 2010 — Hynix Semiconductor/Comisia

(Cauza T-148/10)

(2010/C 148/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Coreea)
(reprezitanți: A. Woodgate și O. Heinisch, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 9 decembrie 2009 adoptate în cazul COMP/38.636 — Rambus,

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată,

— luarea oricăror alte măsuri apreciate de Curte ca fiind necesare.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei adoptate în cazul COMP/38.636 — Rambus privind o procedură în temeiul articolelor 102 TFUE și 54 SEE referitoare la redevențe potențial abuzive de utilizare a anumitor brevete privind „Dynamic Random Access Memory” (DRAM). Prin decizia contestată, Comisia a impus Rambus anumite angajamente în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ și a decis că nu se mai impunea continuarea procedurii. Reclamanta a formulat o plângere în scopul inițierii unei proceduri împotriva Rambus a cărei concurență este.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive de drept.

În primul rând, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolului 9 din Regulamentul nr. 1/2003 prin faptul că a recurs la procedura prevăzută la acest articol, deși plângerea sa viza o încălcare gravă a articolului 102 TFUE având ca scop aplicarea unei amenzi. În plus, aceasta susține că alegerea privind aplicarea articolului 9 nu a condus la o eficientizare a procedurii. În opinia reclamantei, angajamentele obligatorii impuse de Comisie au fost în mod evident necorespunzătoare dată fiind încălcarea în discuție și că, prin urmare, Comisia a încălcat articolul 9 din Regulamentul nr. 1/2003, articolul 102 TFUE și principiul unei bune (și imparțiale) administrări prin acceptarea angajamentelor asumate de Rambus. Reclamanta mai precizează că, întrucât a aplicat în mod incorect a criteriului proporționalității fără să aplice condițiile prevăzute chiar la articolul 9, a enunțat în mod inexact anumite preocupări și a tras concluzii greșite privind aspectul dacă angajamentele răspundeau preocupărilor sale, Comisia a săvârșit o eroare concluzionând că nu se mai impunea continuarea procedurii. Mai mult, reclamanta susține că, în speță, Comisia nu a motivat caracterul corespunzător și adecvat al angajamentelor și că, în acest fel, a săvârșit o eroare gravă de apreciere.

În al doilea rând, reclamanta susține că astfel Comisia a săvârșit un abuz de putere conferită prin articolul 9 din Regulamentul nr. 1/2003.

În al treilea rând, reclamanta invocă faptul că, în această situație, Comisia a săvârșit erori procedurale atunci când a adoptat decizia atacată fără să uzeze de puterile conferite prin Regulamentul nr. 1/2003 și fără să caute în continuare o soluție adecvată.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 25 martie 2010 — Hynix Semiconductor/Comisia

(Cauza T-149/10)

(2010/C 148/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Hynix Semiconductor, Inc. (Icheon-si, Coreea) (reprezentanți: A. Woodgate și O. Heinisch, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2010) 150 a Comisiei din 15 ianuarie 2010,
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată
- luarea oricăror alte măsuri apreciate de Curte ca fiind necesare.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2010) 150 a Comisiei de respingere, din cauza lipsei unui interes comunitar, a plângerii reclamantei referitoare la presupuse încălcări ale articolului 102 TFUE săvârșite de Rambus în legătură cu redevențe potențial abuzive de utilizare a anumitor brevete privind „Dynamic Random Access Memory” (DRAM) (cazul COMP/38.636 — Rambus) ca urmare a Deciziei Comisiei din 9 decembrie 2009 prin care Comisia a impus Rambus anumite angajamente în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (¹), constatând că nu se mai impunea continuarea procedurii.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive de drept:

În primul rând, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a norme fundamentale de procedură prin neacordarea unui acces suficient la documentele relevante.

În al doilea rând, susține că investigarea plângerii sale este în continuare de mare interes pentru Comunitate. Aceasta apreciază că decizia Comisiei s-a întemeiat exclusiv pe lipsa unui interes comunitar din moment ce fusese adoptată decizia privind articolul 9. În opinia reclamantei, poziția și raționamentul Comisiei fac, în această situație, ca problema interesului comunitar și a validității deciziei de respingere să fie intrinsec legată de validitatea deciziei privind articolul 9 care a fost contestată de reclamantă în cauza T-148/10.

Al treilea, al patrulea și al cincilea motiv sunt identice cu primul, cu al doilea și cu al treilea motiv invocate în cauza T-148/10 și privesc preținse încălcări săvârșite de Comisie atunci când a adoptat decizia privind articolul 9 prin care au fost impuse Rambus anumite angajamente.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Ațiune introdusă la 26 martie 2010 — Telefónica O2 Germany/OAPI-Loopia (LOOPIA)

(Cauza T-150/10)

(2010/C 148/71)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (München, Germania) (reprezentanți: A. Fottner și M. Müller, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Loopia AB (Västerås, Suedia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 ianuarie 2010 din cauza R 1812/2008-1 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii din calea de atac.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „LOOPIA”, pentru servicii din clasa 42.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca germană verbală „LOOP”, înregistrată pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42; marca comunitară verbală „LOOP”, înregistrată pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38 și 42; marca comunitară verbală „LOOPY”, înregistrată pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele contestate.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată, respinge opoziția și admite cererea de înregistrare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a considerat în mod greșit că nu exista risc de confuzie între mărcile vizate.

Ațiune introdusă la 1 aprilie 2010 — Bank Nederlandse Gemeenten/Comisia

(Cauza T-151/10)

(2010/C 148/72)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Bank Nederlandse Gemeenten NV (Haga, Țările de Jos) (reprezentant: B. Drijber, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei din 15 decembrie 2009 [C(2009) 9963], în măsura în care Comisia consideră că posibilitatea societăților pentru locuințe sociale de a contracta un împrumut la Bank Nederlandse Gemeenten NV reprezintă un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ațiunea are ca obiect anularea în parte a Deciziei C(2009) 9963 a Comisiei din 15 decembrie 2009 privind ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 (Țările de Jos) — ajutor existent și ajutor specific destinat unui proiect în favoarea societăților pentru locuințe sociale.

În susținerea acțiunii, reclamanta arată în primul rând că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât, printr-o interpretare eronată a condiției imputabilității, Comisia a concluzionat că împrumuturile acordate reclamantei reprezintă ajutoare de stat.

În al doilea rând, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât, printr-o apreciere eronată a situației de fapt, Comisia a concluzionat că împrumuturile acordate reclamantei nu sunt conforme cu condițiile de piață și, prin urmare, sunt preferențiale.

În al treilea rând, reclamanta invocă încălcarea obligației de motivare și a obligației de diligență întrucât, în pofida argumentelor prezentate de autoritățile olandeze cu privire la împrumuturile acordate reclamantei, în lipsa oricărei investigații, Comisia a decis că împrumuturile reprezintă ajutoare de stat.

Acțiune introdusă la 30 martie 2010 — El Corte Inglés/OAPI — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Cauza T-152/10)

(2010/C 148/73)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Rivas Zurdo, M. López Camba și E. Seijo Veiguela, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Azzedine Alaïa (Paris, Franța)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale);

— obligarea la plata cheltuielilor de judecată a părții sau a părților adverse care se opun prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALIA” (cererea de înregistrare nr. 3 788 999) pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: societatea franceză Azzedine Alaïa

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală internațională „ALAÏA” (nr. 773 123) pentru produse din clasele 3, 18 și 25; marca figurativă comunitară care conține elementul verbal „ALAÏA” (nr. 3 485 166) pentru produse și servicii din clasele 16, 20 și 25, și marca anterioară neînregistrată „ALAÏA” pentru fabricarea, vânzarea de articole de îmbrăcăminte, de articole pentru femei și de accesorii de modă

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte calea de atac

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Schneider España de Informática/Comisia**(Cauza T-153/10)**

(2010/C 148/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Schneider España de Informática, SA (Madrid, Spania) (reprezențanți: P. De Baere și P. Muñiz, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2010) 22 final a Comisiei din 18 ianuarie 2010 care constată că înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import este justificată și că remiterea acestor taxe nu este justificată într-un anumit caz (REM 02/08);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta urmărește ca, în temeiul articolului 263 TFUE, să se anuleze Decizia Comisiei din 18 ianuarie 2010, prin intermediul căreia pârâta a concluzionat că taxele la import în speță pentru televizoare color ar trebui înscrise în evidența contabilă, din moment ce nu erau îndeplinite condițiile de aplicare a articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codului vamal comunitar⁽¹⁾. De asemenea, decizia atacată a constatat că remiterea taxelor la import în cauză nu era justificată, potrivit articolului 239 din Codul vamal comunitar.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta invocă faptul că pârâta a încălcat drepturile sale la apărare din moment ce a luat o decizie întemeiată doar pe documentele furnizate de reclamant.

În al doilea rând, reclamanta a încălcat articolul 220 alineatul (2) litera (b) din Codului vamal comunitar coroborat cu articolul 236 din Codului vamal comunitar, întrucât:

— pârâta a considerat în mod eronat că reglementările anti-dumping adoptate împotriva importurilor din țări terțe sunt aplicabile în mod automat bunurilor aflate în liberă circulație în Uniunea vamală UE-Turcia;

— pârâta nu a informat comercianții că Regulamentul (CE) nr. 2584/98 al Consiliului⁽²⁾ era, de asemenea, aplicabil bunurilor aflate în liberă circulație în Uniunea vamală UE-Turcia;

— cu titlu subsidiar, pârâta a considerat în mod greșit că autoritățile competente nu au săvârșit nicio eroare din moment ce autoritățile turcești au confirmat în mod greșit că obligațiile antidumping impuse bunurilor din țări terțe nu erau aplicabile bunurilor aflate în liberă circulație în Uniunea vamală UE-Turcia;

— pârâta a considerat în mod greșit că autoritățile competente nu au săvârșit nicio eroare din moment ce autoritățile vamale spaniole au presupus în mod greșit că bunurile însoțite de un certificat de origine nu pot fi supuse unor taxe suplimentare ori unor măsuri de protecție comercială și, în consecință, nu a informat operatorii economici că importurile din Turcia pot fi supuse măsurilor comerciale, chiar dacă asemenea bunuri se află în liberă circulație.

În plus, reclamanta susține că eroarea săvârșită de autoritățile vamale competente nu ar fi putut fi descoperită în mod rezonabil de către debitor, care a acționat cu bună-credință și a respectat toate dispozițiile legislației în vigoare în ceea ce privește declarația vamală.

În sfârșit, reclamanta susține că se află într-o situație specială în sensul articolului 239 din Codul vamal comunitar și că nu i se poate imputa nicio înșelăciune sau nicio neglijență vădită în temeiul acestei dispoziții legale.

⁽¹⁾ Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2584/98 al Consiliului din 27 noiembrie 1998 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 710/95 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de receptoare de televiziune color originare din Malaysia, din Republica Populară Chineză, din Republica Coreea, din Singapore și din Thailanda și perceperea definitivă a taxei provizorii (JO L 324, p. 1).

A acțiune introdusă la 6 aprilie 2010 — Confederación de Cooperativas Agrarias de España și CEPES/Comisia

(Cauza T-156/10)

(2010/C 148/75)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Confederación de Cooperativas Agrarias de España (Madrid, Spania), Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES) (Madrid, Spania) (reprezentanți: M. Araujo Boyd și M. Muñoz de Juan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Admiterea motivelor de anulare invocate în prezenta cerere;
- anularea articolului 1 din decizia atacată;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizia atacată și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 15 decembrie 2009 (ajutorul nr. C 22/2001) privind măsurile de sprijinire a sectorului agricol puse în aplicare de Spania ca urmare a creșterii costului carburantului. În această decizie, Comisia constată că anumite măsuri de sprijinire a sectorului agricol prevăzute de Real Decreto-Ley 10/2000 din 6 octombrie privind măsurile urgente de sprijinire a sectorului agricol, al pescuitului și al transporturilor⁽¹⁾ constituie ajutoare de stat incompatibile cu piața internă și dispune recuperarea acestora.

Măsurile menționate anterior au făcut obiectul unei prime Decizii a Comisiei din 11 noiembrie 2001 (denumită în continuare „decizia inițială”), prin care se constată că „măsurile de sprijinire a cooperativelor agricole prevăzute de Real Decreto-Ley 10/2000 [...] nu constituie un ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) CE”. Această decizie inițială a fost anulată prin Hotărârea din 12 decembrie 2006⁽²⁾ în temeiul nemotivării,

întrucât, în decizia emisă, Comisia nu a ținut seama în mod suficient de impactul pe care alte impozite decât impozitul pe profit l-ar fi putut avea asupra regimului fiscal al cooperativelor. Prin urmare și fără să adopte o nouă decizie de inițiere a procedurii, Comisia a emis decizia atacată la 15 decembrie 2009.

Reclamantele invocă următoarele cinci motive de anulare:

- primul motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a dreptului părților interesate în procedură de a fi ascultate, întrucât Comisia a adoptat decizia atacată care prezintă concluzii complet diferite de cele ale deciziei inițiale, fără să fi inițiat din nou procedura formală și fără să fi dat părților interesate posibilitatea de a-și prezenta observațiile;
- al doilea motiv impută Comisiei faptul că s-a îndepărtat de la mandatul conferit de Hotărârea pronunțată în cauza T-146/03 prin care se sancționează numai faptul că, în privința anumitor aspecte, decizia inițială nu era motivată suficient. În loc să remedieze aceste lipsuri, Comisia a reexaminat elementele deciziei sale inițiale care nu au fost repuse în discuție de către instanță. Procedând astfel, Comisia a încălcat principiile securității juridice și al încrederii legitime a părților interesate;
- în al treilea rând, reclamantele contestă calificarea măsurii ca ajutor de stat, întrucât consideră că nu este suficient să se afirme că, întrucât au o fiscalitate diferită de cea a societăților, cooperativele agricole care nu realizează 100 % din activitate cu asociații lor (model cooperatist mutual pur) beneficiază de un „avantaj”, ignorându-se faptul că societățile de capital și cooperativele nu se află într-o situație juridică sau de fapt similară. În plus, chiar dacă s-ar accepta această comparație — ceea ce nu este cazul — regimul fiscal al cooperativelor nu presupune un avantaj, ci diferențe care se justifică în temeiul economiei și al naturii sistemului fiscal spaniol, astfel cum a recunoscut Comisia în decizia sa inițială, aspect necontestat de Hotărârea din 12 decembrie 2006;
- în cadrul celui de al patrulea motiv și cu titlu subsidiar, reclamantele consideră că decizia nu a fost motivată în mod suficient de Comisie și aceasta nu a analizat în mod corect compatibilitatea măsurii, în lumina articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE și că ar fi trebuit ca această măsură să fie declarată incompatibilă;

— în sfârșit, reclamantele contestă ordinea de recuperare cuprinsă în decizia atacată.

- (¹) Boletín Oficial del Estado nr. 241/2000 din 7 octombrie, p. 34614.
 (²) Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid și Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Comisia (T-146/03, Rec., p. II-98).

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2010 — Barrilla/OAPI — Brauerei Schlösser (ALIXIR)

(Cauza T-157/10)

(2010/C 148/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Barilla G. e R. Fratelli SpA (Parma, Italia) (reprezentanți: A. Colmano, G. Sironi și A. Vanzetti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Brauerei Schlösser GmbH (Düsseldorf, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 ianuarie 2010 pronunțată în cauza R 820/2009-2,

— respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs împotriva înregistrării mărcii verbale comunitare vizate,

— în subsidiar, trimiterea cauzei la pârât spre rejudecare pentru a respinge opoziția și

— obligarea pârâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în acest proces.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALIXIR” pentru produse, printre altele, din clasa 32.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală „Elixer” înregistrată în Germania pentru produse din clasa 32.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a constatat în mod eronat existența unui risc de confuzie între mărcile vizate.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2010 — Longevity Health Products/OAPI — Tecnifar (E-PLEX)

(Cauza T-161/10)

(2010/C 148/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamas) (reprezentant: J. Korab, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Lisabona, Portugalia)

Concluziile reclamantei

- Admiterea acțiunii introduse de reclamantă;

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 5 februarie 2010 în cauza R 662/2009-4 și respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs în ceea ce privește produsele farmaceutice și veterinare, cu excepția medicamentelor destinate tratării bolilor care au legătură cu sistemul nervos central;

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „E-PLEX”, pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea mărcii verbale portugheze „EPILEX” pentru produse care fac parte din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge în parte calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară întrucât camera de recurs a considerat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile în cauză.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2010 — Grupo Osborne/OAPI — Confecciones Sanfertús (TORO)

(Cauza T-165/10)

(2010/C 148/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María Spania) (reprezentant: J. Iglesias Monravá, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Confecciones Sanfertús, SL (Graus, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) emise în cauza R 638/2009-2;

- admiterea înregistrării mărcii comunitare nr. 2 844 264 pentru clasa 25; și

- obligarea oricărei părți care se opune prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Grupo Osborne, SA

Marca comunitară vizată: marca verbală „TORO” (cererea de înregistrare nr. 2 844 264), pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 39.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Confecciones Sanfertús, SL.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală spaniolă „LETORO” (nr. 465 635), pentru produsele din clasele 24 și 25 și mărcile figurative spaniole care conțin elementul verbal „TORO” (nr. 802 043 și nr. 1 513 622), pentru produsele din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: a admis opoziția și a respins cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: a respins calea de atac.

Motivele invocate: interpretarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară, existența unei decizii anterioare emise de divizia de opoziție prin care s-a stabilit compatibilitatea mărcilor „TORO” și „LETORO” și lipsa caracterului probatoriu al elementelor prezentate pentru a dovedi utilizarea mărcilor spaniole „LETORO” (marcă verbală) și „TORO” (marcă figurativă).

Acțiune introdusă la 14 aprilie 2010 — Grupo Osborne/OAPI — Industria Licorera Quezalteca (TORO XL)

(Cauza T-169/10)

(2010/C 148/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spania) (reprezentant: J. Iglesias Monravá, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Industria Licorera Quezalteca, SA

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei camerei de recurs a OAPI din 22 ianuarie 2010 în cauza R 223/2009-2 prin care se respinge cererea

de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 769 279 TORO XL pentru clasa 33;

— admiterea, pe cale de consecință, a cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 769 279 TORO XL pentru clasa 33 și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „TORO XL” (cererea de înregistrare nr. 4 769 279) pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 43

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: INDUSTRIA LICORERA QUEZALTECA S.A.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă (nr. 4 027 124) ce cuprinde mențiunea „XL” pentru produse din clasa 33 (băuturi alcoolice)

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite opoziția și respinge cererea de înregistrare.

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2010 — Slovak Telekom/Comisia

(Cauza T-171/10)

(2010/C 148/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Slovak Telekom a.s. (Bratislava, Republica Slovacă) (reprezentați: D. Geradin, L. Kjølbbye și M. Maier, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2010) 902 a Comisiei din 8 februarie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾ (cazul COMP/39523 — Slovak Telekom); și

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei C(2010) 902 a Comisiei din 8 februarie 2010 prin care reclamanta este obligată, în temeiul articolului 18 alineatul (3) și al articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului să furnizeze anumite informații în cadrul cazului COMP/39523 — Slovak Telekom, privind o procedură de aplicare a articolului 102 TFUE, și prin care se aplică penalități cu titlu cominatoriu în ipoteza nerespectării acestei decizii.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta invocă următoarele trei motive.

În primul rând, reclamanta invocă o eroare de drept privind competența Comisiei de a solicita, în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, informații privind o perioadă anterioară aderării Republicii Slovace la Uniunea Europeană. Înainte de 1 mai 2004, Comisia nu avea competența de a aplica dreptul Uniunii pentru a efectua investigații pe teritoriul Republicii Slovace. Prin urmare, Comisia nu are dreptul să utilizeze competențele de investigație pe care i le conferă articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 pentru a obține informații privind perioada respectivă.

În al doilea rând, reclamanta susține că decizia atacată trebuie anulată pentru motivul că încalcă principiul echității procedurale, consacrat la articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale ⁽²⁾. Investigația Comisiei cu privire la conduita Slovak Telekom pentru o perioadă în care dreptul Uniunii nu era aplicabil și nu trebuia respectat de reclamantă este de natură să aducă prejudicii acesteia din urmă. Comisia ar putea să ia în considerare aceste informații în cadrul aprecierii sale. De fapt, decizia atacată evidențiază că aceasta este intenția Comisiei.

În al treilea rând, reclamanta susține că decizia atacată trebuie anulată pentru motivul că încalcă principiul proporționalității. Acest principiu reiese din articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, potrivit căruia Comisia poate solicita între-

prinderilor să furnizeze toate informațiile necesare. Cu toate acestea, în cazul Slovak Telekom, Comisia nu a demonstrat legătura necesară între informațiile solicitate pentru perioada anterioară aderării și comportamentul pretins ilegal, de după 1 mai 2004. În consecință, Comisia nu are nevoie de informațiile sau de documentele referitoare la perioada ce precedă aderarea pentru a evalua dacă respectivul comportament al Slovak Telekom de după aderare este conform dreptului Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 389).

Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Franța/Comisia

(Cauza T-279/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/81)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 211, 8.9.2007.

Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Caisse Nationale des Caisses d'Epargne et de Prévoyance/Comisia

(Cauza T-289/07) ⁽¹⁾

(2010/C 148/82)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

Ordonanța Tribunalului din 23 martie 2010 — Banque Postale/Comisia**(Cauza T-345/07) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/83)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.**Ordonanța Tribunalului din 22 martie 2010 — Al Barakaat International Foundation/Comisia****(Cauza T-45/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/87)

Limba de procedură: suedeza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.**Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Bulur Giyim Sanayi ve Ticaret Sirketi/OAPI — Denim (VIGOSS)****(Cauza T-431/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/84)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 313, 6.12.2008.**Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Aecops/Comisia****(Cauza T-256/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/88)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.**Ordonanța Tribunalului din 26 martie 2010 — Comisia/TMT Pragma****(Cauza T-527/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/85)

Limba de procedură: italiană

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 32, 7.2.2009.**Ordonanța Tribunalului din 12 aprilie 2010 — Aecops/Comisia****(Cauza T-257/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/89)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.**Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2010 — Telekomunikacja Polska/Comisia****(Cauza T-533/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/86)

Limba de procedură: polona

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 44, 21.2.2009.**Ordonanța Tribunalului din 15 aprilie 2010 — Alibaba Group/OAPI — allpay.net (ALIPAY)****(Cauza T-26/10) ⁽¹⁾**

(2010/C 148/90)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 100, 17.4.2010.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 15 aprilie 2010 — Matos Martins/Comisia**

(Cauza F-2/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Apel pentru manifestarea interesului — Procedură de selecție — Teste de preselecție — Acces la documente)

(2010/C 148/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: José Carlos Matos Martins (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Anularea, în primul rând, a deciziei EPSO din 27 februarie 2006 prin care se adoptă rezultatele testelor de preselecție ale agenților contractuali (UE 25), în al doilea rând, a deciziei de a nu înregistra reclamantul în baza de date a candidaților care au reușit la aceste teste și, în al treilea rând, a procedurilor de selecție care au urmat.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. *Domnul Matos Martins suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția cheltuielilor de ședere și de deplasare efectuate de avocatul său pentru consultarea documentelor la 30 martie, 1 aprilie și 21 iulie 2009, la greșa Tribunalului.*
3. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Matos Martins menționate la punctul 2) de mai sus.*

⁽¹⁾ JO C 56, 10.3.2007, p. 43.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 15 aprilie 2010 — Angelidis/Parlamentul European**

(Cauza F-104/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Post vacant — Executarea unei hotărâri de anulare a deciziei de numire — Nou anunț pentru ocuparea unui post vacant — Încredere legitimă — Principiul vocației la carieră a funcționarilor — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligație de solitudine — Eroare vădită de apreciere — Abuz de putere)

(2010/C 148/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Angel Angelidis (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: C. Burgos și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea anunțului pentru ocuparea unui post vacant nr. 12564 privind ocuparea postului de director al Direcției Generale Politici Interne ale Uniunii — Direcția D Afaceri Bugetare din cadrul Parlamentului European, precum și a procedurii de recrutare inițiată prin acest anunț. Pe de altă parte, anularea deciziei de a respinge candidatura reclamantului la postul de director privind afacerile bugetare din cadrul Direcției Generale Politici Interne și de numire în acest post a unui alt candidat. În sfârșit, cererea de reparare a prejudiciului moral și material suferit de reclamant și numirea sa în gradul de director „ad personam”.

Dispozitivul

1. *Obligă Parlamentul European la plata sumei de 1 000 de euro către domnul Angelidis.*

2. *Respinge celelalte capete de cerere.*

3. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Angelidis.

4. Domnul Angelidis suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 44, 21.2.2009, p. 77.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 15 aprilie 2010 — de Britto Patricio-Dias/Comisia

(Cauza F 4/09) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Repartizare — Schimbare a repartizării — Interesul serviciului — Corespondență între grad și post — Dreptul la apărare — Motivare)

(2010/C 148/93)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jorge de Britto Patricio-Dias (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Massaux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de schimbare a repartizării reclamantului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Îl obligă pe domnul de Britto Patricio-Dias la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 69, 21.3.2009, p. 54

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 martie 2010 — Marcuccio/Comisia

(Cauza F-102/08) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Mutarea efectelor personale ale reclamantului — Acțiune în despăgubiri — Acțiune vădit inadmisibilă — Acțiune vădit nefondată — Articolul 94 din Regulamentul de procedură)

(2010/C 148/94)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, assistés de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii reclamantului având ca obiect, pe de o parte, repararea pretinsului prejudiciu suferit ca urmare a mutării efectelor sale personale care se găseau în locuința de serviciu din Luanda și, pe de altă parte, transmiterea de copii ale fotografiilor făcute cu ocazia acestei mutări și distrugerea înscrisurilor referitoare la aceste efecte

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea formulată de domnul Marcuccio, în parte, ca vădit inadmisibilă, și, în parte, ca vădit nefondată.
2. Îl obligă pe domnul Marcuccio la plata cheltuielilor de judecată.
3. Îl obligă pe domnul Marcuccio să restituie Tribunalului suma de 1 500 de euro.

(¹) JO C 55, 7.3.2009, p. 52

Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Cuallado Martorell/Comisia Europeană**(Cauza F-96/09)**

(2010/C 148/95)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Eva Cuallado Martorell (Augsburg, Germania) (reprezentant: M. Díez Lorenzo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu o admite pe reclamantă la proba orală a concursului general EPSO/AD/130/08, a deciziei de refuz a accesului acesteia la probele scrise corectate, precum și anularea cu efect retroactiv a listei de rezervă publicate în vederea recrutării de juriști-lingviști de limba spaniolă

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 14 septembrie 2009, prin care EPSO a refuzat să transmită reclamantei o copie după probele sale scrise și după fișa de evaluare individuală a acesteia, care arată motivele care au determinat juriul concursului să îi acorde nota eliminatorie de 18/40 la ultima probă scrisă c), și a ignorat cererea de admitere la proba orală a concursului general EPSO/AD/130/08;
- anularea deciziei din 23 iulie 2009, prin care EPSO a informat reclamanta că se menține nota eliminatorie de 18/40 la ultima probă scrisă c) și prin care s-a refuzat admiterea acesteia la proba orală a concursului general EPSO/AD/130/08 prin care se urmărea constituirea unei liste de rezervă pentru recrutarea juriștilor lingviști de limba spaniolă;
- anularea listei de rezervă publicate în urma concursului, cu efect retroactiv de la data publicării listei menționate;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 1 aprilie 2010 — Bombín Bombín/Comisia**(Cauza F-22/10)**

(2010/C 148/96)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamant: Luis María Bombín Bombín (Roma, Italia) (reprezentant: R. Pardo Pedernera, abogado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei Europene, adoptată ca răspuns la solicitarea reclamantului, de a i se acorda o compensație financiară exclusiv pentru 12 zile de concediu, iar nu pentru cele 29 de zile la care avea dreptul și pe care nu le efectuase la momentul plecării sale în concediu pentru nevoi personale

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, adoptată la 4 ianuarie 2010, prin care a fost acordată și plătită reclamantului numai o compensație financiară pentru 12 zile;
- recunoașterea în privința reclamantului (în vederea efectuării calculelor pentru compensația economică aferentă) a tuturor zilelor de concediu (mai exact 29 în total) la care avea dreptul și pe care nu le efectuase la momentul plecării sale în concediu pentru nevoi personale;
- reclamantul nu solicită plata cheltuielilor de judecată, întrucât consideră că decizia pe care urmează să o adopte Tribunalul în prezenta cauză este importantă pentru părți, ambele de bună-credință, nefiind astfel necesară solicitarea plății cheltuielilor de judecată în speță.

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 148/94	Cauza F-102/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 martie 2010 — Marcuccio/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Mutarea efectelor personale ale reclamantului — Acțiune în despăgubiri — Acțiune vădit inadmisibilă — Acțiune vădit nefondată — Articolul 94 din Regulamentul de procedură)	53
2010/C 148/95	Cauza F-96/09: Acțiune introdusă la 26 martie 2010 — Cuallado Martorell/Comisia Europeană	54
2010/C 148/96	Cauza F-22/10: Acțiune introdusă la 1 aprilie 2010 — Bombín Bombín/Comisia	54

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

